



**Car'sky časy vo Velîku pjatnicju
Utreňa vo Velîku subotu
(Jerusalimska)**





Car'sky časy svjatoj i velíkoj pjatnici

1. čas

J: Blahoslovén Bóh náš, vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

J: Sláva Tebí, Bóže náš, sláva Tebí.

Ľ: Carjú nebésnyj, uťíšitel'u, dúše ístiny, íže vezd'í sýj i vsjá ispolňájaj, sokróvišče blahích i žízni podátel'u, prijdí i vselísja v ný, i očísti ný ot vsjákija skvérny, i spasí, bláže, dúšy náša.

J: Svjatýj Bóže, svjatýj krípkij, svjatýj bezsmértnyj, pomíluj nás.

Ľ: Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsmértnyj, pomíluj nás.

J: Svjatýj Bóže, svjatýj krípkij, svjatýj bezsmértnyj, pomíluj nás.

Ľ: Sláva Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu,

J: I nýňi i prísno, i vo víki vikóv. Amíň.

Ľ: Presvjatája Trójce, pomíluj nás: Hóspodi, očísti hrichí náša: Vladýko, prostí bezzakónija náša: svjatýj, posítí i iscílí némošči náša ímene Tvojeho rádi.

J: Hóspodi, pomíluj. 3x

Ľ: Sláva Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu,

J: I nýňi i prísno, i vo víki vikóv. Amíň.

Ľ: Ótče náš, íže jesí na nebesích, da svjatítsja ímja Tvoje: da príidet cárstvije Tvoje: da búdet vól'a Tvojá, jáko

na nebesí, i na zemi. Chl'ib náš nasúščnýj dážd' nám dnés: i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ájem dolžnikóm nášim: i ne vvedí nás vo iskušénije, no izbávi nás ot lukávaho.

J: Jáko Tvoje jest' cárstvo, i síla, i sláva, Otcá, i Sýna, i svjatáho Dúcha, nyňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

J: Hóspodi, pomíluj. 6x

Ľ: Hóspodi, pomíluj. 6x

J: Sláva Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu,

Ľ: I nyňi i prísno, i vo víki vikóv. Amíň.

J: Priidíte, poklonímsja carévi nášemu Bóhu.

Ľ: Priidíte, poklonímsja Christú, carévi nášemu Bóhu.

J: Priidíte, poklonímsja i pripadém samomú Hóspodu Ísusu Christú, carévi i Bóhu nášemu.

Psalóm 5:

Hlahóly mojá vnuší Hóspodi, razumíj zvánije mojé. Vonmí hlásu molénija mojehó, carjú mój i Bóže mój, jáko k tebí pomol'úsja Hóspodi. Zaútra uslyší hlás mój, zaútra predstánu tí, i úzriši mjá. Jáko Bóh ne choťáj bezzakónija, tý jesí: ne priselítsja k tebí lukávnujaj, Nižé prebúduť bezzakónnicy pred očima tvojíma: voznenavíd'il jesí vsjá d'ílajušcyja bezzakónije. Pohubíši vsjá hlahól'ušcyja lžú, múža krověj i l'stíva hnušájetsja Hospód'. Áz že množestvom mílosti tvojejá, vnídu v dóm tvój, pokloňusja ko chrámu svjatómu tvojemú, v strási tvojém. Hóspodi, nastávi mjá právdou tvojéju, vráh mojích rádi isprávi pred tobóju pút' mój. jáko níst' vo ust'ích ích ístiny, sérdce ích sújetno, hrób otvérst hortáň ích, jazýki svojími l'sčáchu. Sudí ím Bóže, da otpadút ot mýslej svojích, po množestvu

nečéstija ích izríni já, jáko preohorčíša t'á Hóspodi. I da vozvesel'átsja vsí upovájuščiji na t'á, vo vík vozrádujutsja, i vselišisja v níh, i pochvál'atsja o tebí l'úbjaščiji ímja tvoje. jáko tý blahosloviši právednika Hóspodi, jáko orúzijem blahovolénija vinčál jesí nás.

Psalóm 2:

Vskúju šatášasja jazýcy, i l'údije poučíšasja tščetnym? Predstáša cárije zémstiji, i kňázi sobrášasja vkúpi na Hóspoda i na Christá jehó: Rastórhnem úzy íh, i otvéržem ot nás ího íh. Živýj na nebesích posmijétsja ím, i Hospód' poruhájetsja ím. Tohdá vozhlahólet k ním hńívom svojím, i járostiju svojéju smjatét já. Áz že postavlen jésm cár ot nehó nad Sijónom horóju svjatóju jehó, Vozviščájaj povel'ínije Hospódne. Hospód' rečé ko mńí: Sýn mój jesí tý, áz dnés rodích t'á. Prosí ot mené, i dám tí jazýki dostojánije tvoje, i oderžánije tvoje koncý zemlí. Upaséši já žezlóm žel'ízny, jáko sosúdy skudél'niči sokrušíši já. I nýni cárije razumíjete, nakažítesja vsí sud'áščiji zemlí. Rabótajte Hóspodevi so stráchom, i rádujtesja jemú s trépetom. Prijimíte nakazánije, da ne kohdá prohńívajetsja Hospód', i pohíbnete ot putí právednaho, jehdá vozhorítsja vskóri járost' jehó. Blažéni vsí nad'íjuščijisja náň.

Psalóm 21:

Bóže Bóže mój, vonmí mi, vskúju ostávil mjá jesí? Daléče ot spasénija mojehó slovesá hrichopadénij mojích. Bóže mój, vozzovú vo dní, i ne uslýšiši, i v noščí, i ne v bezúmije mńí. Tý že vo svjat'ím živéši, chvaló Izráileva. Na t'á upováša otcý náši, upováša, i izbávil jesí já. K tebí vozzváša, i spasóšasja: na t'á upováša, i ne postyd'íšasja. Áz že jésm červ, a ne čelovík, ponošénije čelovíkov,

i uničizenije ľuděj. Vsí víďaščiji mjá poruháša mi sja, hlahólaša ustnámi, pokiváša hlavóju. Upová na Hóspoda, da izbávit jehó, da spásét jehó, jáko chóščet jehó. Jáko tý jesí istórhij mjá iz čréva: upovániije moje ot soscú mátere mojejá. K tebí privéržen jésm ot ložésn, ot čréva mátere mojejá, Bóh mój jesí tý. Da ne otstúpiši ot mené: jáko skórb blíz, jáko níst' pomohájaj mí. Obydóša mjá telcý mnózi, juncý túčniji oderžáša mjá. Otverzóša na mjá ustá svojá, jáko lév voschiščájaj i rykájaj. Jáko vodá izlijáchsja, i rabsýpašasja vsjá kósti mojá: býst' sérdce moje, jáko vósk tájaj posred'í čréva mojihó. Ízsše jáko skudél' krípost' mojá, i jazýk mój pril'pé hortáni mojemú, i v pérst' smérti svél mjá jesí. Jáko obydoša mjá psí mnózi, sónm lukávych oderžáša mjá: iskopáša rúci mojí i nózi mojí. Isčetóša vsjá kósti mojá, tíji že smotríša, i prezríša mjá. Razďilíša rízy mojá sebí, i o oděždi mojéj metáša žrébij. Tý že Hóspodi, ne udalí pómošč tvojú ot mené, na zastuplénije moje vonmí. Izbávi ot orúžija dúšu mojú, i iz rukí pésiji jedinoródnuju mojú. Spasí mjá ot úst ľvóvych, i ot ról jedinoróž smirénije moje. Povím ímja tvoje brátiji mojéj, posred'í cérkve vospojú ťa. Bojáščijisja Hóspoda voschvalíte jehó, vsé símja Jákovle proslávide jehó. Da ubojítsja že ot nehó vsé símja Izráilevo: jáko ne uničiží, nižé nehodová molítvy níščaho, nižé otvratí licé svoje ot mené: i jehdá vozzvách k nemú, uslýša mjá. Ot tebe pochvalá mojá, v cérkvi velícij ispovímsja tebí: molítvy mojá vozdam pred bojáščimisja jehó. Jaďát ubóziji, i nasýťatsja, i voschvál'at Hóspoda vzyskájuščiji jehó, živá búdut serdcá ích vo vík víka. Pomjanútsja i obrat'átsja ko Hóspodu vsí koncý zemlí, i poklónátsja pred ním vsjá otéčestvija jazýk. Jáko Hospódne jést' cárstvije, i tój

obladájet jazýki. Jadóša i poklonišasja vsí túčniji zemlí: pred ním pripadút vsí nizchod'áščiji v zémľu: i dušá mojá tomú živét. I símja moje porabótajet jemú: vozvístít Hóspodevi ród hrjadúščij. I vozvíst'át právdu jehó ľúdem róždšymsja, jáže sotvorí Hospód'.

Sláva, i nýňi, allilúija 3x, sláva tebí Bóže. *trîraz*.

Hóspodi pomíľuj, *trîraz*.

Sláva, tropár, hlás 1: Raspénšusja tebí Christé, * pohíbe mučíteľstvo, poprána býst' síla vrážija: * nižé bo ánhel, nižé čelovík, * no sám Hóspodi spásľ jesí nás, sláva tebí.

I nýňi, Bohoródičen: Čtó t'á narečém, o obrádovannaja? * Nébo, jáko vozsijála jesí sóľnce právdy: * ráj, jáko vozrastíla jesí cvít netľínija: * d'ívu, jáko prebylá jesí netľínna: * čístuju máter, jáko imilá jesí na rúku sýna, vsích, Bóha: * tohó molí spastísja dušám nášym.

Stichíry:

Hlás 8.: Dnés cérkóvnaja zavísa, * na obličénije bezzakónnych razdirájetsja, * i sóľnce lučý svojá skryvájet, * Vladýku zřjá raspinájema.

Stích: *Vskúju šatášasja jazýcy i ľúdije poučíšasja tščetnym?*

Jáko ovčá na zakolénije vedén býľ jesí Christé carjú, * i jáko áh nec nezlóživyj prihvzdíľsja jesí krestú, * ot bezzakónnych mužéj, * hrích rádi nášich čelovikol'úbče.

Sláva, i nýňi: Jémšym t'á bezzakónnym, preterpivája, * síce vopijál jesí Hóspodi: * ášče i porazíte pástyrja, * i rastočíte dvanádesjať ovéc učenikí mojá, možách vjaščši,* néželi dvanádesjate leheónov predstáviti

ánhelov.* No dolhoterplú, da ispólňatsja, * jáže javích vám proróki mojímí, bezvístnaja i tájnaja: * Hóspodi sláva tebí.

J: Voňmím. Mír vsím. Premúdrost', voňmím.

Prokímen, hlás 4.: Sérđce jehó sobrá * bezzakónije sebí.

Stich: Blažen razumivájaj na níšča i ubóha.

J: Premúdrost'.

Proróčestva Zachárijina čténije.

J: Voňmím.

[Hlavá 11, st. 10- 13.] Táko hlahólet Hospód': prijímí žézl mój dóbryj, i otvérhu jehó, jéže razoríti zavít mój, jehóže zaviščách ko vsím ľúdem: i razorítsja v deň ónyj, i urazumíjut chananéji óvcy chranímyja mňí, zané slóvo Hospódne jést'. I rekú k ním: ášče dobró pred vámi jést', dadíte mzdú mojú, ilí otrečýtesja: i postáviša mzdú mojú trídeseť srébreńik. I rečé Hospód' ko mňí: vloží já v hornílo, i smotrí ášče iskušéno jést', ímže óbrazom iskušén bých o ních. I prijách trídeseť srébreńik, i vložích ích v chrám Hospódeň v hornílo.

J: Premúdrost'.

Čitaňa z Písma svjatoho apostola Pavla Galat'anam.

J: Voňmím. (Gal zač. 215, od pol.)

Braťa, ja sja ne budu chvalítí (nîčim), lem kid' krestom Hospoda našoho Isusa Christa, v kotrim je svit rospjatyj mi a ja svitu. Bo v Isusovî nič ne značit' anî obrizaňa anî neobrizaňa, ale nove sotvoriňa. Tym, kotry budúť robítí podľ'a toj rady, (žyču) pokij i mîloserď'a, a tak samo i Božomu Izraíl'u! Naj mi už nîčto ne dodavat' trapľiňa, bo ja nošu jazvy Hospoda Isusa na svojim ťil'i. Blahodat' našoho Hospoda Isusa Christa naj bude z vašym duchom, braťa. Amiň.

**J: Premúdrosť prósti, uslyším svjatáho jevánhelija.
Mír vsím!**

Ľ: I dúchovi tvojemú.

J: Ot Mathéja svjatáho jevánhelija čtenije.

(Mt zač. 110)

Ľ: Sláva strastém Tvojím Hóspodi.

J: Voňmím.

Ľ: *Po jevánheliju:* Sláva dolhoterpíniju Tvojemú Hóspodi.

Ľ: Stopý moja naprávi po slovesí tvojemú, i da ne obladájet mnóju vsjakoje bezzakónije. Izbávi mja ot klevetý čelovičeskija, i sochraňú záповidi tvoja. Licé tvoje prosvití na rabá tvojeho, i naučí mja opravdánijem tvojím. Da ispolnatsja ustá moja chvalénija tvojeho, Hóspodi, jáko da vospojú slávu tvoju, ves deň velikol'ipije tvoje.

Trisvjátóje. I po Ótče náš:

Kondák, hlás 8.: Nás rádi raspjátaho prijidíte vsi vospojím,* tohó bo víd'í Maríja na drévi, i hlahólaše: * ášče i raspjátije terpiši, * tý jesí Sýn i Bóh mój.

Hóspodi pomíluj **40x.**

J: Íže na vsjakoje vrémja i na vsjakij čas, na nebesí i na zemlí poklaňájemyj i slávimyj, Bóže blahíj, dolhoterpilívyj i mnohomílostivyj, právednyja ľubjáj, i hrišnyja mílujaj, vsjá zovýj ko spaséniju, obiščánija rádi búduščich bláh: sám, Hóspodi, prijmi í naša v čas séj molítvy, i isprávi život náš, k záповidem tvojím dúšy naša osvjatí, t'ilesá očisti, pomyšlénija isprávi, rázum ucilomúdri, i istrézvi, i izbávi nás ot vsjakija skórbí, zól i boľíznej, i ohradí nás svjatými ánhely tvojími, jáko da opolčénijem ích sobľudájemi i nastavľájemi, dostíhnem v jedínstvo víry, i v rázum neprikosnovénnyja tvojeja slávy: jáko

blahosloven jesí vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

Ľ: Hóspodi pomíľuj. **3x.** Sláva: i nýňi:

Čestníjšuju Cheruvím i slávňijšuju bez spravnénija Serafím, bez istľínija Bóha Slóva róždšuju súščuju Bohoródicu ťá veličájem.

Ímenem Hóspodnim blahosloví ótče.

J: Bóže, uščédri ný, i blahosloví ny, prosvítí licé tvoje na ný, i pomíľuj ný.

Ľ: Amíň.

J: Christé svíte ístinnyj prosviščájaj i osvjaščájaj vsjákačo čelovíka hrjaduščaho v mír, da známenajetsja na nás svít licá tvojeho, da v ném úzrim svít nepristúpnij, í isprávi stopý náša, k d'ílaniju zápovidej tvojjich, molíťvami prečístyja tvojejá Mátere, i vsích Svjatých tvojjich

Ľ: Amíň.

3. čas

J: Priidíte, poklonímsja carévi nášemu Bóhu.

Ľ: Priidíte, poklonímsja Christú, carévi nášemu Bóhu.

J: Priidíte, poklonímsja i pripadém samomú Hóspodu Ísusu Christú, carévi i Bóhu nášemu.

Psalóm 34:

Sudí Hóspodi, obíd'aščyja mjá, poborí borjúšcyja mjá. Prijimí orúžije i ščit, i vostáni v pómošč mojú. Izsúni méč, i zakľučí soprotív hoňáščich mjá: rcý duší mojej: spasénije tvoje jésm áz. Da postyd'átsja i posrámjatsja íščuščiji dúšu mojú: da vozvrat'átsja vspját', i postyd'átsja mýsl'aščiji mí zlája. Da búdut jáko prách pred licém vítra, i ánhel

Hospódeň oskorbl'ája ích. Da búdet pút' ích t'má i pólzok, i ánhel Hospódeň pohoňája ích. Jáko túne skryša mí páhubu síti svojejá, vsúje ponosiša duší mojej. Da prijídet jemú sét', júže ne víst', i lovítva, júže skry, da obímet í: i v síť da vpadét v ňú: dušá že mojá vozrádujetsja o Hóspod'i, vozveselítsja o spaseníji jehó. Vsjá kósti mojá rekút: Hóspodi, Hóspodi, któ podoben tebí? Izbavľájaj nišča iz rukí krípľšich jehó, i nišča i ubóha ot raschiščájuščich jehó. Vostávše na mjá svíd'ítele neprávedniji, jáže ne víd'ich, voprošáchu mjá. Vozdáša mí lukávaja voz blahája, i bezčádije duší mojej. Áz že, vnehdá oní stužáchu mí, oblačáchsja vo vrétišče, i smirjách postóm dúšu mojú, i molítva mojá v ňídro mojej vozvratítsja. Jáko blížnemu, jáko brátu nášemu, táko uhoždách: jáko pláčja i sítuja, táko smirjáchsja. I na mjá vozveselíšasja, i sobrášasja, sobrášasja na mjá rány, i ne poznách: razďilíšasja, i ne umilíšasja. Iskusíša mjá, podražníša mjá podražnénijem, poskrežetaša na mjá zubý svojími. Hóspodi, kohdá úzriši? Ustrój dúšu mojú ot zlod'íjstva ích, ot lév jedinoródnuju mojú. Ispovímsja tebí v cérkvi mnózi, v l'údech t'ážcich voschval'ú t'a. Da ne vozrádujutsja o mňí vraždújuščiji mí neprávedno. Nenavíd'aščiji mjá túne, i pomizájuščiji očima. Jáko mňí úbo mírnaja hlahólachu, i na hňív lésti pomyšľáchu. Razširíša na mjá ustá svojá, ríša: bláhože bláhože, víd'íša oči náši. Víd'il jesí Hóspodi, da ne premolčíši: Hóspodi ne otstupí ot mené. Vostáni Hóspodi, i vonmí sudú mojemú, Bóže mój, i Hóspodi mój, na prjú mojú. Sudí mi Hóspodi, po právd'i tvojej, Hóspodi Bóže mój, i da ne vozrádujutsja o mňí. Da ne rekút v serdcách svojích: bláhože bláhože duší našej: nižé da rekút: požróchom jehó. Da postyd'átsja i posrámjatsja

vkúpi rádujuščijisja zlóm mojím: da oblekútsja v stúd i srám veleríčujuščiji na mja. Da vozrádujutsja i vozvesel'átsja choťáščiji právdy mojejá: i da rekút výnu, da vozveličitsja Hospód', choťáščiji míra rabú jehó. I jazýk mój poučítsja právd'i tvojej, vés děn chval'í tvojej.

Psalóm 108:

Bóže, chvalý mojejá ne premolčí. Jáko ustá hříšniča, i ustá Istvího na mja otverzóšasja, hlahólaša na mja jazýkom Istvím: I slovesý nenavístnymi obydoša mja, i brášasja so mnóju túne. Vmísto jéze l'ubíti mja, obolháchu mja, áz že mol'áchsja. I položíša na mja zlája za blahája, i nénavist' za vozl'ublénije mojé. Postávi na nehó hříšnika, i dijávol da stánet odesnúju jehó. Vnehdá sudítisja jemú, da izýdet osuždén, i molítva jehó da búdet v hrích. Da búdut dníje jehó máli, i jepískopstvo jehó da prijímet ín. Da búdut sýnove jehó síri, i žená jehó vdová. Dvížuščesja da presel'átsja sýnove jehó, i vosprósjat, da izhnáni búdut iz domóv svojích. Da vzýščet zaimodávec vsjá, jelíka sút' jehó, i da voschít'at čuždíji trudý jehó. Da ne búdet jemú zastúpника, nižé da búdet usčedrjáaj sirotý jehó. Da búdut čáda jehó v pohublénije, v ród'i jedínom da potrebítsja ímja jehó. Da vospomjanétsja bezzakónije otéc jehó pred Hóspodem, i hrích mátere jehó da ne očístitsja. Da búdut pred Hóspodem výnu, i da potrebítsja ot zemlí pámjat' ích. Zanéže ne pomjanú sotvoríti mílost', i pohná čelovíka níšča i ubóha, i umiléna sérdcem umertvíti. I vozl'ubí kl'átvu, i prijídet jemú: i ne voschoťí blahoslovénija, i udalítsja ot nehó. I oblečésja v kl'átvu jáko v rízu, i vníde jáko vodá vo utróbu jehó, i jáko jeléj v kósti jehó. Da búdet jemú jáko ríza, v nůže oblačítsja, i jáko pójas, ímže výnu opojasújetsja. Sijé d'ílo obolhájuščich mja u Hóspoda,

i hlahóľuščich lukávaja na dúšu mojú. I tý Hóspodi Hóspodi, sotvorí so mnóju ímene rádi tvojeho, jáko bláha mílost' tvojá. Izbávi mja, jáko níšč i ubóh jěsm áz, i sěrdce moje smjatěsja vnútr mené. Jáko síň vnehdá uklonítisja jěj, otjáchsja, strjasóchsja jáko prúzi. Koľína moja iznemohósta ot postá, i plóť moja izminísja jelėja rádi. I áz bých ponošenije ím: víd'íša mja, pokiváša hlavámi svojími. Pomozi mi Hóspodi Bóže mój, i spasí mja po mílosti tvojeje. I da razumíjut, jáko ruká tvojá sijá, i tý Hóspodi, sotvoríl jesí jú. Proklenút tíji, i tý blahosloviši: vostajuščiji na mja da postyďátsja, ráb že tvój vozveselítsja. Da oblekútsja obolhájuščiji mja v sramotú, i oděždutsja jáko odězdeju studóm svojím. Ispovímsja Hóspodevi ziló ustý mojími, i posred'í mnóhich voschval'ú jěho. Jáko predstá odesnúju ubóhaho, jěže spástí ot hoňáščich dúšu mojú.

Psalóm 50:

Pomíľuj mja Bóže, po velícij mílosti tvojeje, i po mnóžestvu ščedrót tvojeje očisti bezzakónije moje. Naipáče omýj mja ot bezzakónija mojeho, i ot hrichá mojeho očisti mja. Jáko bezzakónije moje áz znáju, i hrich mój predó mnóju jěst' výnu. Tebí jedínomu sohrišich, i lukávoje pred tobóju sotvorich: jáko da opravdíšisja vo slovesích tvojeje, i pobidíši vnehdá sudíti tí. Sé bo v bezzakónijich začát jěsm, i vo hresích rodí mja máti moja. Sé bo ístinu vozľubíl jesí, bezvístnaja i tájnaja premúdrosti tvojeje javíl mí jesí. Okropíši mja issópom, i očíščusja: omýješi mja, i páče sňiha ubil'úsja: Slúchu mojemú dási rádosť i veséľije, vozrádujutsja kósti smirénnyja. Otvratí licé tvoje ot hrich mojích, i vsjá bezzakónija moja očisti. Sěrdce čisto sozízdi vo mňí Bóže, i dúch práv obnoví vo utróbi mojeje. Ne otvérži mené ot licá

tvojeho, i Dúcha tvojeho svjataho ne otimí ot mené. Vozdážd' mí rádosť spasénija tvojeho, i Dúchom Vladýčnim utverdí mjá. Naučú bezzakónnyja putém tvojim, i nečestíviji k tebí obraťátsja. Izbávi mjá ot krověj Bóže, Bóže spasénija mojeho, vozrádujetsja jazýk mój právd'i tvojéj. Hóspodi, ustní mojí otvérzeši, i ustá mojá vozvist'át chvalú tvojú. Jáko ášče by voschoťíl jesí žértvy, dál bých úbo, vsesožžénija ne blahovoliši. Žértva Bóhu dúch sokrušen, sérdce sokrušenno i smírenno Bóh ne uničízít. Ublaží Hóspodi, blahovolénijem tvojim Sijóna, i da sozízduťsja s'íny Jerusalímskija. Tohdá blahovoliši žértvu právdy, voznošénije i vsesožehájemaja, tohdá vozložát na oltár tvój tel'cý.

Sláva, i nýni, allilúija 3x, sláva tebí Bóže. trîraz.

Hóspodi pomíluj, **trîraz.**

Sláva, tropár, hlás 6.: Hóspodi, osudíša t'á judéje na smért', žízň vsích, * íže černnóje móre žezlóm prošédšiji, * na kresťí t'a prihvodzíša: * i íže ot kámene méd ssávšiji, * želč tebí prinesóša. * No vóleju preterpíl jesí, * da nás svobodíši ot rabóty vrážija, * Christé Bóže, sláva tebí.

I nýni, Bohoródičen: Bohoródice, ty jesí lozá ístinnaja, * vozrastívšaja nám plód životá: * tebí mólímsja, molísja Vladýčice * so svjatými apóstoly, * pomílovati dušy náša.

Stichíry:

Hlás 8.: Strácha rádi judéjskaho, * drúh tvój i blížnij Pétr otvérzesja tebé Hóspodi, * i rydája síce vopijáše: * sléz mojích ne premolčí, * rích bo sochraníti víru ščédre, * i ne sochraních: * i naše pokajánije tákožde prijímí, i pomíluj nás.

Stích: Hlahóly mojá vnuší Hóspodi: razumij zvánije mojé.

Préžde čestnáho tvojehó krestá, * vóinom ruhájuščymjsja tebí Hóspodi, * úmnaja vójinstva divl'achusja: * obložilsja bo jesí vincém poruhánija, * zémľu živopisávyj cvíty, * bahrjaníceju poruhánija od'ijalsja jesí, * óblaki od'ivájaj tvérd'. * Takovým bo smotrénijem razumisja tvoje blahoutróbije Christé, * vélija tvojá mílost', sláva tebí.

Sláva: i nýni, hlás 5.: Vlekóm na krest síce vopijál jesí Hóspodi: * za kóje d'ílo chóščete mjá raspjáti judéje? * Jáko razsláblennyja váša s'tahnúch, * zané mertvecý áki ot sná vozstávich, * krovotočívuju iscilích, * chananéju pomílovach. * Za kóje d'ílo chóščete mjá ubíti judéje? * No úzrite, v nehóže nýni probodájete Christá, bezzakónniji.

J: Voňmím. Mír vsím. Premúdrost', voňmím.

Prokímen, hlás 4: Jáko áz na rány hotóv, * i bol'ízn mojá predó mnóju jést' výnu.

Stích: Hóspodi, da ne járostiju tvojeju obličíši mené, níže hňívom tvojim nakážeši mené.

J: Premúdrost'.

Prorócestva Isáijina čténije.

J: Voňmím.

[Hlavá 8, st. 4-11.] Hospód' dajét mňi jazýk naučénija, jéže razumíti, jehdá podobájet reščí slóvo: položí mjá útro útro, priloží mi úcho jéže slýšati. I nakazánije Hospódne otverzájet úši mojí, áz že ne protiv'usja, ni protivohlahól'u. Pleščí mojí vdách na rány i lanít'i mojí na zaušénija, licá že mojihó ne otvratích ot studá zaplevánij. I Hospód' Hospód' pomóščnik mí býst': sehó rádi ne usramíchsja, no položích licé svoje áki tvérdyj kámeň, i razumích, jáko ne

postyždúsja. Zané približájetsja opravdávuj mjá: któ prjásja so mnóju? Da soprotivostánet mňí kúpno: i któ sud'ájsja so mnóju? Da približitsja ko mňí. Sé Hospód' Hospód' pomóžet mí: któ ozlóbit mjá? Sé vsí vý jáko ríza obetšájete, i jáko mólíje izjást vý. Któ vo vás bojásja Hóspoda? Da poslúšajet hlása ótroka jehó: chod'áščiji vo t'mí, i níst' ím svíta: nad'íjtesja na ímja Hospóдне, i utverdítesja o Bózi. Sé vsí vý óhň razdízájete, i ukripl'ájete plámeň: chodíte svítom ohňá vášeho, i plámenem, jehóže razžehóste: mené rádi býša sijá vám, v pečál'i úspnete.

J: Premúdrost'.

Čítaňa z Písma svjatoĥo apostola Pavla Rimľanam.

J: Voňmím. (*Rim zač. 88 od pol.*)

Braťa, Christos, kolí my išči bylí slaby, v daňim časi umer za bezbožnych. Bo malochto umre za spravedlívoho, choc' za dobroho by sja dachto skorše osmilív umertí. No Boh stverdív svoju ľubov ku nam tym, že Christos za nas umer, kolí s'me išči bylí hrišníkamí. Zato, tym skorše teper', kolí s'me joho krovľov očiščeny od hrichiv, budeme ním ochraneny pered hňivom (Boha Otcja). Kid' my, nepríjateľi Božy, bylí z Bohom zmireny čerez smert' joho Syna, tym skorše nas zmirenych spasít' joho žyvot. A nelem toto. My i chvalíme sja Bohom čerez Hospoda našoho Isusa Christa, kotryj nas z ním zmirív.

J: Premúdrost' prósti, uslýšim svjatáĥo jevánheliĥa.
Mír vsím!

Ľ: I dúchovi tvojemú.

J: Ot Marka svjatáĥo jevánheliĥa čténije.

(*Mk zač. 67*)

Ľ: Sláva strastém Tvojím Hóspodi.

J: Voňmím.

Ľ: *Po jevánheliju:* Sláva dolhoterpíniju Tvojemú Hóspodi.

Ľ: Hóspod' Bóh blahoslovén, blahoslovén Hóspod' deň dné, pospišit nám Bóh spasénij nášich: Bóh náš, Bóh jéže spasáti.

Trisvjátóje. I po Ótče náš:

Kondák, hlás 8.: Nás rádi raspjátahto prijidíte vsi vospojím,* tohó bo víd'í Maríja na drévi, i hlahólaše: * ášče i raspjátije terpiši, * tý jesí Sýn i Bóh mój.

Hóspodi pomíluj **40x.**

J: Íže na vsjákoje vrémja i na vsjákij čas, na nebesí i na zemlí poklaňájemyj i slávimyj, Bóže blahíj, dolhoterpilívyj i mnohomílostivyj, právednyja ľubjáj, i hríšnyja mílujaj, vsjá zovýj ko spaséniju, obiščánija rádi búduščich bláh: sám, Hóspodi, prijímí í náša v čas séj molítvy, i isprávi živót náš, k zápovidem tvojím dúšy náša osvjatí, t'ilesá očisti, pomyšlénija isprávi, rázum ucilomúdri, i istrézvi, i izbávi nás ot vsjákija skórbí, zól i boľíznej, i ohradí nás svjatými ánhely tvojími, jáko da opolčénijem ích sobľudájemi i nastavl'ájemi, dostíhnem v jedínstvo víry, i v rázum neprikosnovénnyja tvojejá slávy: jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

Ľ: Hóspodi pomíluj. **3x.** Sláva: i nýňi:

Čestníjšuju Cheruvím i slávňijšuju bez spravnénija Serafím, bez istľínija Bóha Slóva róždšuju súščuju Bohoródicu t'á veličajem.

Ímenem Hóspodnim blahosloví ótče.

J: Bóže, uščédri ný, i blahosloví ny, prosviti licé tvoje na ný, i pomíluj ný.

Ľ: Amíň.

J: Vladyko Bóže ótče vsederžiteľu, Hóspodi Sýne jedinoródnyj Iisúse Christé, i svjatýj Dúše, jedíno Božestvo, jedína síla, pomíľuj mja hríšneho i ímiže vísi sud'bami, spasí mja nedostójneho rabá tvojehó, jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

6. čas

J: Priidíte, poklonímsja carévi nášemu Bóhu.

Ľ: Priidíte, poklonímsja Christú, carévi nášemu Bóhu.

J: Priidíte, poklonímsja i pripadém samomú Hóspodu Ísusu Christú, carévi i Bóhu nášemu.

Psalóm 53:

Bóže, vo ímja tvoje spasí mja, i v síľi tvojejudí sudí mi. Bóže, uslyší molítku mojudí, vnuší hlahóly úst mojudích. Jáko čúzdijsi vostaša na mja, i krípcejsi vzyskáša dúšu mojudí, i ne predložíša Bóha pred sobóju. Sé bo Bóh pomohájet mí, i Hospód' zastúpnik duší mojudéj. Otvratít zlája vrahóm mojudím, ístinoju tvojejudu potrebí ích. Vóleju požrú tebi, ispovímsja ímeni tvojemú Hóspodi, jáko bláho. Jáko ot vsjáksija pečál'i izbávil mja jesí, i na vrahí mojudá vozzrí óko mojudé.

Psalóm 139:

Izmí mja Hóspodi, ot čelovíka lukáva, ot múža neprávedna izbávi mja. Íže pomýsliša neprávdnu v sércei, vés deň opolčáchu bráni. Izostříša jazýk svójs jáko zmijín, jád áspidov pod ustnámi ích. Sochrání mja Hóspodi iz rukí hríšniči, ot čelovík neprávednych izmí mja, íže pomýsliša zapjáti stopý mojudá. Skryša hórdijsi sét' mńí, i úžy prepjáša síť noháma mojudíma: Pri stezí soblázny položíša mí. Rích

Hóspodi: Bóh mój jesí tý, vnuší Hóspodi hlás molénija mojihó. Hóspodi Hóspodi, sílo spasénija mojihó, osiníl jesí nad hlavóju mojúju v déň bráni. Ne predážď mené Hóspodi ot želánija mojihó hrišniku: pomýsliša na mjá, ne ostávi mené, da ne kohdá voznesútsja. Hlavá okružénija ích, trúd ustén ích pokrýjet já. Padút na ních úhlija óhnennaja: nizložíši já v strastéch, i ne postoját. Múz jazýčen ne ispráviťsja na zemlí: múža neprávedna zlája ulovját vo istl'ínije. Poznách, jáko sotvorít Hospód' súd níščym, i mést' ubóhim. Obáče právedniji ispovíďatsja ímeni tvojemú, i vsel'átsja práviji s licém tvojim.

Psalóm 90:

Živýj v pómošči výšňaho, v króvi Bóha nebésnahó vodvoríťsja. Rečét Hóspodevi: zastúpnik mój jesí, i pribížišče mojé, Bóh mój, i upováju na nehó. Jáko tój izbávit t'á ot síti lóvči, i ot slovesé mjatéžna. Pleščmá svojíma osinít t'á, i pod krilí jehó nad'íješisja: orúžijem obýdet t'á ístina jehó. Ne ubojíšisja ot strácha nošchnáho, ot strilý leťáščija vo dní: ot věšči vo t'mí prechod'áščija, ot srjášča i bísa polúdenňaho. Padét ot straný tvojejá týsjašča, i t'má odesnúju tebé, k tebí že ne priblížisja. Obáče očima svojíma smótriši, i vzdajánije hrišnikov úzriši. Jáko tý Hóspodi, upovánie mojé, výšňaho položil jesí pribížišče tvoje. Ne prijídet k tebí zló, i rána ne priblížisja t'ilesí tvojemú. Jáko ánhelom svojím zapovíť o tebí, sochraníti t'á vo vsích putéch tvojíh. Na rukách vózmut t'á, da ne kohdá pretkněši o kámeň nóhu tvojú. Na áspida i vasilíska nastúpiši, i poperěši l'vá i zmíja. Jáko na mjá upová, i izbávľu í, pokrýju í, jáko pozná ímja mojé. Vozzovét ko mňí, i uslýšu jehó: s ním jěsm v skórbi, izmú

jehó, i proslávľu jehó: Dolhotóju dněj ispólňu jehó, i javľú jemú spasénije mojé.

Sláva, i nýňi: allilúija 3x, sláva tebí Bóže. *trîraz.*

Hóspodi pomíľuj, *trîraz.*

Sláva, tropár, hlás 2.: Spasénije sod'ílal jesí posred'í zemlí Christé Bóže, * na krest'í prečíst'iji rúci tvojí prostérľ jesí, * sobirája vsjá jazyki, zovúšcyja: * Hóspodi, sláva tebí.

I nýňi: Bohorodičen: Jáko ne imámy derznovénija za premnóhija hrichí náša: * ty íže ot tebé róždšahosja molí, Bohoródice Dívó: * mnóho bo móžet molénije máterneje ko blahosérdiju Vladýki. * Ne prézrí hrišnych mol'bý, Vsečístaja: * jáko mílostiv jést', í spastí mohíj, * íže i stradáti o nás izvóľivyj.

Stichíry:

Hlás 8.: Sijá hlahólet Hospód' judéjom: * ľúdice mojí, čtó sotvorích vám? * Ilí čím vám stužích? * Sl'ipcý váša prosvitích, prokažénnyja očístich: * múža súšča na odrí isprávich. * Lúdice mojí, čtó sotvorích vám? * Ilí čtó mňí vzdáste? * Za mánnu želč, za vódu ócet: * za jéže ľubíti mjá, ko krestú mjá prihvózdíte. * Ktomú ne terpl'ú próčeje, * prizovú mojá jazyki, * i tíji mjá proslávjat so Otcém i Dúchom, * i áz ím dáruju živót víčnyj.

Stích: Dáša v sníd' mojú želč, i v žáždu mojú napojíša mjá ócta.

Zakonopolóžnicy Izráilevy, judéje i fariséje, * lík apóstol'skij vopijét k vám: * sé chrám, jehóže vý razoríte: * sé áhnec, jehóže vý raspjáste, hróbu predáste: * no vlástiju svojéju voskréše. * Ne ľstítejsja judéje: * tój bo jést', íže v móri spasýj, i v pustýni pitávyj, * tój jést' živót, i svít, i mír mírovi.

Sláva: i nýňi, hlás 5.: Prijďte Christonósniji ľúdiže, vídim,* čtó soviščá Júda predáteľ, * so svjaščénniki bezzakónnymi, na Spása nášeho: * dnés povinna smérťi, * bezsmértnaho Slóva sotvoríša, * i Pilátu predávše, na míst' i lóbnim raspjáša. * I sijá straždá vopijáše Spás náš, hlahóľa:* ostávi ím Ótče hrích séj, * da razumíjut jazýcy iz mértvych moje voskresénije.

J: Voňmím. Mír vsím. Premúdrost', voňmím.

Prokímen, hlás 4.: Hóspodi Hospód' náš, * jáko čúdno ímja tvoje po vsěj zemlí.

Stích: Jáko vzjátsja velikol'ípije tvoje prevýše nebés.

J: Premúdrost'.

Prorócestva Isáijina čténije.

J: Voňmím.

[Hl. 52, st. 13- 15: hl. 53, st. 1-12: hl. 54, st. 1.] Táko hlahólet Hospód': sé urazumíjet ótrok mój, i voznesétsja i proslávitsja ziló. Jákože užásnutsja o tebí mnózi, táko obezlávitsja ot čelovík víd tvój, i sláva tvojá ot synów čelovíčeskich. Táko udivjátsja jazýcy mnózi o ném, i zahrad'át cáríje ustá svojá: jáko ímže ne vozvistísja o ném, úzrjat, i íže ne slýšaša, urazumíjut. Hóspodi, któ vírova slúchu nášemu? I mýšca Hospódňa komú otkrýsja? Vozvistíchom, jáko otročá pred ním, jáko kóreň v zemlí žážduščej, níst' vída jemú, níže slávy: i víd'ichom jehó, i ne ímjáše vída, ni dobróty: No víd jehó bezčésten, umálen páče vsích synów čelovíčeskich: čelovík v jázvi sýj, i vídyj terpíti bol'ízň, jáko otvratísja licé jehó, bezčéstno býst' i ne vminísja. Séj hrichí náša nósit, i o nás bol'íznujet, i mý vminíchom jehó býti v trud'í, i v jázvi ot Bóha, i vo ozlobléniji. Tój že jázven býst' za hrichí náša, i múčen býst' za bezzakónija náša, nakazánije míra nášeho na něm,

jázvoju jehó mý iscil'íchom. Vsí jáko óvcy zabludíchom: čelovík ot putí svojehó zabludí, i Hospód' predadé jehó hrich rádi nášich. I tój, zané ozlóblen býst', ne otverzájet úst svojích: jáko ovčá na zakolénije vedésja, i jáko áhnec pred strihúšcim jehó bezhlásen, táko ne otverzájet úst svojích. Vo smiréniji jehó súd jehó vzjátsja, ród že jehó któ ispovíst'? Jáko vzémletsja ot zemlí živót jehó, rádi bezzakónij ľuděj mojích vedésja na smért'. I dám lukávyja vmísto pohrebénija jehó, i bohátyja vmísto smérty jehó: jáko bezzakónija ne sotvorí, nižé obrítesja lést' vo ust'ích jehó. I Hospód' chóščet očístiti jehó ot jázvy: ášče dástsja o hrisí, dušá váša úzrit símja dolhoživótnoje. I chóščet Hospód' rukóju svojéju otjáti boľízň ot duší jehó, javíti jemú svít, i sozdáti rázumom, opravdáti právednaho blahoslužášča mnóhim, i hrichí ích tój ponesét. Sehó rádi tój nasľídít mnóhich, i krípkich razďílít korýsti: zané predaná býst' na smért' dušá jehó, i so bezzakónnymi vminísja, i tój hrichí mnóhich voznesé, i za bezzakónija ích prédan býst'. Vozveselísja neplódy neraždájuščaja, vozhlasí i vozopíj nečrevoboľívšaja, jáko mnóha čáda pustýja páče, néželi imúščija múža.

J: Premúdrost'.

Čítaňa z Písma svjatoho apostola Pavla Jevrejam.

J: Voňmím. (Hebr zač. 306)

Braťa, tot, kotryj posvjačuje, i toty, kotry suť posvjačovany, všytky pochod'at' od jednoho (Otcja). Zato sja (Isus) ne haňbít' nazyvátí jich bratamí, kolí povídať: „Imja tvoje zvistuju bratam, v Cer'kví tebe budu chvalítí.“ Dalše hovorít': „V ňim budu matí nad'iju.“ I dodavať: „Smoť, tu ja i d'ítí, kotry mi dav Boh.“ A zato, že d'ítí suť v (rodínňim) zvjazku čerez t'ilo i krov, i vin sja stav

jednym iz nîch, žeby smert'ov zniščiv toho, kotryj mav nad smert'ov mic', to je dijavola, i žeby vyslobodiv tych, kotrych strach pered smert'ov po cilyj život trîmav v rabstvi. Bo spravy, ne vybrav sobi (podobu) anhel'iv, no vzjav sobi jej od potomstva Avraama. Zato musiv byti u vsytkim podobnyj bratom, žeby sja stav jich mîloserdnym i virnym archijerejom pered Bohom i mih tak očistiti l'ud'sky hrichy. Može pomahati pokušanym, bo i sam terpiv i byv pokušanyj.

J: Premúdrost' prósti, uslyšim svjataho jevánelija. Mír vsím!

Ľ: I dúchovi tvojemú.

J: Ot Lukí svjataho jevánelija čténije.

(Lk zač. 111)

Ľ: Sláva strastém Tvojím Hóspodi.

J: Voňmím.

Ľ: *Po jeváneliju:* Sláva dolhoterpíniju Tvojemú Hóspodi.

Ľ: Skóro da predvarját ný ščedróty tvojá, Hóspodi, jáko obniščáchom ziló, pomozí nám Bóže Spasitel'u náš, slávy rádi ímene tvojehó. Hóspodi, izbávi nas, i očisti hrichí náša, ímene rádi tvojehó.

Trisvjátóje. I po Ótče náš:

Kondák, hlás 8.: Nás rádi raspjátaho prijidíte vsí vospojím,* tohó bo víd'i Maríja na drévi, i hlahólaše: * ášče i raspjátije terpiši, * tý jesí Sýn i Bóh mój.

Hóspodi pomíluj **40x.**

J: Íže na vsjakoje vrémja i na vsjákij čas, na nebesí i na zemlí poklaňajemyj i slávimyj, Bóže blahíj, dolhoterpilivyj i mnohomílostivyj, právednyja l'ubjáj, i hrišnyja mílujaj, vsjá zovýj ko spaséniju, obiščánija rádi búduščich bláh:

sám, Hóspodi, prijmi í náša v čas séj molítvy, i isprávi živót náš, k zápovidem tvojím dúšy náša osvjátí, ťilesá očisti, pomyšlénija isprávi, rázum ucilomúdri, i istrézvi, i izbávi nás ot vsjákija skórbi, zól i boľíznej, i ohradí nás svjatými ánhely tvojími, jáko da opolčénijem ích sobľudájemi i nastavľájemi, dostíhnem v jedínstvo víry, i v rázum neprikosnovénnyja tvojejá slávy: jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

Ľ: Hóspodi pomíluj. **3x.** Sláva: i nýňi:

Čestníjšuju Cheruvím i slávňijšuju bez spravnénija Serafím, bez istľínija Bóha Slóva róždšuju súščuju Bohoródicu ťá veličájem.

Ímenem Hóspodnim blahosloví ótče.

J: Bóže, uščédri ný, i blahosloví ny, prosvítí licé tvoje na ný, i pomíluj ný.

Ľ: Amíň.

J: Bóže i Hóspodi síl, i vsejá tvári Sod'íteľu, íže za milosérdije bezprikládnyja mílosti tvojejá, jedínoródnaho Sýna tvojeho, Hóspoda nášeho Iisúsa Christá nizposlávyj na spasénije róda nášeho: i čestným jehó krestóm, rukopísánije hrích nášich rasterzávyj, i pobidívyj ťím načála i vlásti ťmý: sám Vladýko čelovikoľúbče, prijimí i nás hríšnych blahodárstvennyja sijá i molébnnyja molítvy, i izbávi nás ot vsjákaho vsehubíteľnaho i mráčnaho prehrišénija, i vsích ozlóbíti nás íščuščich, vídimych i nevídimych vráh. Prihvzdí stráchu tvojemu plóti náša, i ne ukloní serdec nášich v slovesá, ilí pomyšlénija lukávstvija, no ľubóviuju tvojeju ujazví dúšy náša: da k tebí vsehdá vzirájušče, i jéže ot tebé svítom nastavľájemi, tebé nepristúpnaho i prisnosúšchnaho zrjášče svíta, nepre-

stánnoje tebí ispovídanije, i blahodarénije vozsyhlájem
beznačáľnomu Otcú, so jedinoródnym tvojím Sýnom,
i vsesvjatým, i blahím, i životvorjáščim tvojím Dúchom,
nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

9. čas

J: Priidíte, poklonímsja carévi nášemu Bóhu.

Ľ: Priidíte, poklonímsja Christú, carévi nášemu Bóhu.

**J: Priidíte, poklonímsja i pripadém samomú
Hóspodu Ísusu Christú, carévi i Bóhu nášemu.**

Psalóm 68:

Spasí mjá Bóže, jáko vnidóša vódy do duší mojejá.
Uhl'ibóch v timíniji hlubiný, i níst' postojánija: prijidóch vo
hlubiný morskíja, i búrja potopí mjá. Utrudíchsja zovýj,
izmolcé hortáň mój, isčezóst'i óči mojí, ot jéze upováti mí
na Bóha mojihó. Umnóžišasja páče vlás hlavý mojejá
nenavíd'aščiji mjá túne, ukripíšasja vrazí mojí, izhoňáščiji
mjá neprávedno: jáže ne voschiščách, tohdá vzdajách.
Bóže, tý uvíd'il jesí bezúmije mojé, i prehrišénija mojá ot
tebé ne utaišasja. Da ne postyďátsja o mňi terpjáščiji tebé
Hóspodi, Hóspodi síl: níže da posrámjatsja o mňi iščuščiji
tebé Bóže Izráilev. Jáko tebé rádi preterpích ponošénije,
pokry sramotá licé mojé. Čúžd' bých brátiji mojéj, stránen
synovóm mátere mojejá. Jáko révnost' dómu tvojihó sňidé
mjá, i ponošénija ponosjáščich tí napadóša na mjá.
I pokrých postóm dúšu mojú, i býst' v ponošénije mňi.
I položích od'ijánije mojé vrétišče, i bých ím v prítču.
O mňi hlumľachusja sid'áščiji vo vrat'ích, i o mňi pojáchu
píjúščiji vinó. Áz že molítvoju mojéju k tebí Bóže, vrémja

blahovolénija: Bóže, vo množestvi mílosti tvojejá uslyši mjá, vo ístiňi spasénija tvojeho. Spasí mjá ot brénija, da ne uhl'ibnu: da izbávl'usja ot nenavíd'aščich mjá, i ot hlubókich vód. Da ne potopít mené búrja vodnája, nižé da požrét mené hlubiná, nižé svedét o mňi rovénnik úst svojich. Uslyši mjá Hóspodi, jáko bláha mílost' tvojá, po množestvu šcedrót tvojích prízri na mjá. Ne otvratí licá tvojeho ot ótroka tvojeho, jáko skorbľú, skóro uslyši mjá. Vonmí duší mojej, i izbávi jú: vráh mojích rádi izbávi mjá. Tý bo vísi ponošénije mojej, i stúd mój, i sramotú mojú, pred tobóju vsí oskorbľájuščiji mjá. Ponošénije čájaše dušá mojá i strást': i ždách soskorbjáščaho, i ne bí, i uťišájuščich, i ne obritóch. I dáša v sníd' mojú žélč, i v žáždu mojú napojíša mjá ócta. Da búdet trapéza ích pred ními v síť, i v vzdajánije, i v soblázn. Da pomračátsja óči ích, jéže ne víd'iti, i chrebét ích výnu sl'acý. Proléj na ná hňiv tvój, i járost' hňiva tvojeho da postíhnet ích. Da búdet dvór ích púst, i v žilíščach ích da ne búdet živýj. Zané jehóže tý porazíl jesí, tíji pohnáša, i k boľízni jázv mojích priložíša. Priloží bezzakónije k bezzakóniju ích, i da ne vnídat v právdú tvojú. Da potrebjátsja ot kníhi živých, i s právednymi da ne napíšutsja. Níšč i boľáj jésm áz, spasénije tvoje Bóže da prijímet mjá. Voschvaľú ímja Bóha mojeho s písniju, vozveliču jehó vo chvaléniji. I uhódno búdet Bóhu páče tel'cá júna, róhi iznosjášča i páznokti. Da úzrjat niščiji, i vozveseľátsja: vzyščíte Bóha, i živá búdet dušá váša. Jáko uslyša ubóhija Hospód', i okovánnyja svojá ne uničíži. Da voschvaľat jehó nebesá i zemľá, móre i vsjá živúščaja v ném. Jáko Bóh spasét Sijóna, i sozízduťsja hrádi

judéjstiji: i vseľátsja támo, i nasľíd'at í. I símjá rabóv tvojích uderžít í, i ľúbjaščiji ímja tvoje vseľátsja v ném.

Psalóm 69:

Bóže, v pómošč moju vonmí, Hóspodi, pomoščí mi potščísja. Da postyd'átsja i posrámjatsja íščuščiji dúšu moju, da vozvraťátsja vspjáť, i postyd'átsja choťáščiji mí zľája. Da vozvraťátsja ábije styd'áščesja, hlahóľuščiji mí: bláhože bláhože. Da vozrádujutsja i vozveseľátsja o tebí vsí íščuščiji tebe Bóže: i da hlahóľut výnu, da vozvelíčitsja Hospód', ľúbjaščiji spasénije tvoje. Áz že níšč jésm i ubóh: Bóže, pomozí mi, pomóščnik mój, i izbávitel' mój jesí tý, Hóspodi ne zakosní.

Psalóm 85:

Prikloní Hóspodi úcho tvoje, i usľýši mjá, jáko níšč i ubóh jésm áz. Sochraní dúšu moju, jáko prepodóben jésm: spasí rabá tvojehó Bóže mój, upovájuščaho na ťá. Pomíľuj mjá Hóspodi, jáko k tebí vozzovú vés deň. Vozveselí dúšu rabá tvojehó, jáko k tebí vzjách dúšu moju. Jáko tý Hóspodi bláh i krótok, i mnohomílostiv vsím prizývajúščym ťá. Vnuší Hóspodi molítvu moju, i vonmí hlásu molénija mojihó. V deň skórbí mojejá vozzvách k tebí, jáko usľýšal mjá jesí. Níšť podoben tebí v bozích Hóspodi, i níšť po d'ílóm tvojím. Vsí jazýcy, jelíki sotvoril jesí, prijídat, i poklónatsja pred tobóju Hóspodi, i proslávjat ímja tvoje: jáko vélij jesí tý, i tvorjáj čudesá, tý jesí Bóh jedín. Nastávi mjá Hóspodi na púť tvój, i pojdu vo ístiňi tvoje: da vozveselítsja sérdce moje bojátisja ímene tvojehó. Ispovímsja tebí Hóspodi Bóže mój vsím sérdcem mojim, i proslávľu ímja tvoje vo vík. Jáko mílost' tvojá vélija na mňí, i izbávil jesí dúšu moju ot áda preispódnjšaho. Bóže, zakonoprestúpnicy vostáša na mjá,

i sónm deržávných vzyskáša dúšu moju, i ne predložíša tebé pred sobóju. I tý Hóspodi Bóže mój, ščedryj i mílostivyj, dolhoterpilívyj i mnohomílostivyj i ístinnyj. Prízri na mja i pomíluj mja, dážd' deržávu tvoju ótroku tvojemú, i spasí syna rabý tvojejá. Sotvorí so mnóju známenije vo bláho, i da víd'at nenavíd'aščiji mja, i postyd'átsja: jáko tý Hóspodi pomóhl mí, i ut'íšil mja jesí.

Sláva, i nýni, allilúija 3x, sláva tebí Bóže. *Trîraz.*

Hóspodi pomíluj, *trîraz.*

Sláva: tropár, hlás 8: Víd'a razbójnik načál'nika žízni* na krest'í vísjašča, hlahólaše: * ášče ne bý Bóh býl voplóšcsja,* íže s námi raspnýjsja, * ne bý sólnce lučý [svojá] potajílo, * níže by zemľá trepéščušči trjaslásja. * No vsjá terpjáj, pomjaní mja Hóspodi vo cárstviji tvojem.

I nýni: Bohoródičen: Íže nás rádi roždéjsja ot Dívy, * i raspjátije preterpív, Blahíj, * ísprovérhij smértiju smért', * i voskresénije javláj jáko Bóh: * ne prézri jáže sozdál jesí rukóju tvojeju: * javí čelovíkoľúbije tvoje, Mílostive, * prijímí róždšuju t'á Bohoródicu mol'áščujusja za ný, * i spasí, Spáse náš, ľúdi otčájannyja.

Stichíry:

Hlás 7.: Úzas bí víd'iti, * nebesé i zemlí tvorcá na krest'í vísjašča, * sólnce pomérkšeje, * déň že páki v nóšč prelóžšijsja, * i zémľu iz hrobóv vozsyľajúšču t'ilesá mértvyč: * s nímiže poklaňájemsja tebí, spasí nás.

Stich: Razd'ílíša rízy mojá sebí, i o odéždi mojej metáša žrébij.

Hlás 2.: Jehdá na krest'í prihvzdíša bezzakónniji Hóspoda slávy, * vopijáše k ním: čím vás oskorbích? * Ilí o čém prohńívach? * Prézde mené któ vás izbávi ot skórbi?* I nýni čtó mńí vzdajeté, zlája za blahája? *

Za stólp óhnennyj, na krest'í mjá prihvodzíte: * za óblak, hrób mńí iskopáste: * za mánnu, želč mńí prinesóste: * za vódu, óctom mjá napojíte. * Próčeje prizovú jazýki, * i tíji mjá proslávjat so Otcém i so svjatým Dúchom.

Sláva: i nýňi, hlás 6.: Dnes vísit na drévi, * íže na vodách zémľu povísivj: * vincém ot térnija oblahájetsja, íže ánhelov cár: * v lóžnuju bahrjanícu oblačítsja, * od'ivájaj nébo óblaki: * zaušénije priját, íže vo Jordáni svobodívj Adáma: * hvozd'mí prihvodzísja ženích cerkóvnj: * kopijém probodésja Sýn Dívyja. * Poklaňájemsja strastém tvojim Christé: * poklaňájemsja strastém tvojim Christé: * poklaňájemsja strastém tvojim Christé: * pokaží nám i slávnoje tvoje voskresénije.

J: Voňmím. Mír vsím. Premúdrost', voňmím.

Prokímen, hlás 6.: Rečé bezúmen v sérdci svojem: * ňíst' Bóh.

Stích: ňíst' tvorjáj blahostýnu.

J: Premúdrost'.

Proróčestva Jeremína čténije.

J: Voňmím.

[Hlavá 11, st. 18-23: hlavá 12, st. 1-15.] Hóspodi, skaží mi, i urazumíju: tohdá víd'ich načínánija ích. Áz že jáko áhňa nezlobivoje vedómoje na zakolénije ne razumích, jáko na mjá pomýsliša pómysl lukávj, hlahól'ušče: prijídíte i vložím drévo v chl'íb jehó, i istrebím jehó ot zemlí živúščich, i ímja jehó da ne pomjanétsja ktomú. Hospód' savaóth, sud'áj právedno, ispytújaj serdcá i utróby, da vízdu mščenije tvoje na ních, jáko k tebí otkrých opravdánije mojé. Sehó rádi sijá hlahólet Hospód' na múzy anathóthski íščušcyja duší mojejá, hlahól'ušcyja: da ne proróčestvuješi o ímeni Hospódni: ášče li že ní, úmreši v rukách nášich.

Sehó rádi sijá hlahólet Hospód' síl: sé áz posiščú na ních: júnoši ích mečem úmрут, i sýnove ích i dščéri ích skončájutsja hládom: I ostánka ne búdet ot ních, navedú bo zlája na živúšcyja vo Anathóthi, v l'íto posiščénija ích. Práveden jesí Hóspodi, jáko otviščáju k tebí, obáče sud'by vozhlahól'u k tebí: čtó jáko púť nečestívych spíjetsja? uhobzíšasja vsí tvorjáščiji bezzakónija? Nasadíl jesí ích, i ukoreníšasja: čáda sotvoriša, i sotvoriša plód: blíz jesí tý úst ích, daléče že ot utrób ích. I tý, Hóspodi, razumíješí mjá, víd'il mjá jesí, i iskusíl jesí sérdce mojé pred tobóju, soberí ích jáko óvcy na zakolénije, i očísti ích v deň zakolénija ích. Dokól'i plákati ímat' zeml'á, i travá vsjá sél'naja ízschnet ot zlóby živúščich na néj? Pohibóša skóti i ptícy, jáko rekóša: ne úzrit Bóh putěj nášich. Nózi tvojí tekút, i razslabl'ájut t'á. Idíte, soberíte vsjá zvíri sél'nyja, i da prijídut snísti jé. Pástyrije mnózi rastlíša vinohrád mój, oskverníša část' mojú, dáša část' želájemuju mojú v pustýňu neprochódnuju. Položíša v potreblénije páhuby. jáko sijá hlahólet Hospód' o vsích sosid'ích lukávych, prikasájuščichsja nasl'ídiju mojemú, jéže razd'ilích l'údem mojím Izráil'u: sé áz istórhnu ích ot zemlí ích, i dóm Júdin izvérhnu ot sredý ích. I búdet jehdá istórhnu ích, obraščúsja i pomíluju ích, i vseľú ích, kohóždo v dostojánije svojé, i kohóždo v zémľu svojú.

J: Premúdrost'.

Čítaňa z Písma svjatoho apostola Pavla Jevrejam.

J: Voňmím. (Hebr zač. 324)

Braťa, vd'aka krovľi Isusa Christa možeme tody smilo vchodítí do svjatyňi novov i žyvov dorohov, kotru nam nanovo otvorív čerez oponu, to značit', čerez svoje t'ilo. Mame i najvyššoho svjaščeníka nad Božym domom, ta

príchod'me (ku ňomu) z ščirym serdecjom, v povňij viri, zo serdecjom očiščenyim od planoho suml'ňna i z t'ilom obmytym čistov vodov. Pevno sja trîmajme nad'iji, ku kotrij sja javno prîznavame, bo (i) tot, što (nam) dav obicjanku, je virnyj. Dbajme jeden o druhoho, posmil'ujme sja vzajemno do ľubvî i dobrych d'il. Ne odchod'me zo svojoho občestva, jak to dakotry zvyklî robîtî, no pidkripl'ajme sja vzajemno, a to tym vece, čím vece vîdîte, že sja prîblîžuje deň (sudu). Bo kid' dobrovol'no hrišyme po t'im, jak s'me už poznalî pravdu, ta sja (pro nas) už ne najde nîjaka žertva za hrichy, no lem jakes' strašne čekaňa na (Božyj) sud, kolî spaľujučij oheň spalît' tych, što sja protîv'at' (Bohu). Kid' dachto perestupîv zakon Mojseja, ta po dosvidčînu dvoch abo trjoch svidkiv bez rozmîlovaňa musîv umertî. Lem sobi podumajte, o što vekšy muky zasluhuje tot, chto znevažyv Božoho Syna a krov dojidnaňa, kotrov byv posvjačenyj, trîmat' za oskvernenu i vysmivat' sja z Ducha blahodatî! Taď my pozname toho, chto poviv: „Mi naležyť pomsta, ja sja odplaču, povidať Hospod'.“ A išči dodav: „Hospod' bude sudîtî svojich ľudej.“ Je strašne d'istatî sja pid ruky žyvoho Boha!

J: Premúdrost' prósti, uslyšim svjataho jevánheliya.

Mír vsím!

Ľ: I dúchovi tvojemú.

J: Ot Joánna svjataho jevánheliya čténije.

(Jn zač. 59)

Ľ: Sláva strastém Tvojím Hóspodi.

J: Voňmím.

Ľ: *Po jevánheliju:* Sláva dolhoterpíniju Tvojemú Hóspodi.

Ľ: Ne predážd' nás do koncá, ímene tvojehó rádi. I ne

razorí zavíta tvojehó, i ne odstávi mílosti tvojejá ot nás, Avraáma rádi vozľúblennaho ot tebé, i za Isaáka rabá tvojehó, Izráiľa svjatáho tvojehó.

Trisvjátóje. I po Ótče náš:

Kondák, hlás 8.: Nás rádi raspjátaho prijidíte vsi vospojím,* tohó bo víd'í Maríja na drévi, i hlahólaše: * ášče i raspjátije terpiši, * tý jesí Sýn i Bóh mój.

Hóspodi pomíľuj **40x.**

J: Íže na vsjákoje vrémja i na vsjákij čas, na nebesí i na zemlí poklaňájemyj i slávimyj, Bóže blahíj, dolhoterpilívyj i mnohomílostivyj, právednyja ľubjáj, i hríšnyja míľujaj, vsjá zovýj ko spaseníju, obiščánija rádi búduščich bláh: sám, Hóspodi, prijmi í náša v čas séj molítvy, i isprávi živót náš, k zápovidem tvojím dúšy náša osvjatí, ťilesá očisti, pomyšlénija isprávi, rázum ucilomúdri, i istrézvi, i izbávi nás ot vsjákija skórbí, zól i boľíznej, i ohradí nás svjatými ánhely tvojími, jáko da opolčénijem ích sobľudájemi i nastavľájemi, dostíhnem v jedínstvo víry, i v rázum neprikosnovénnyja tvojejá slávy: jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

Ľ: Hóspodi pomíľuj. **3x.** Sláva: i nýňi:

Čestňíjšuju Cheruvím i slávňíjšuju bez spravnénija Serafím, bez istľínija Bóha Slóva róždšuju súščuju Bohoródicu ťá veličájem.

Ímenem Hóspodnim blahosloví ótče.

J: Bóže, uščédri ný, i blahosloví ny, prosviti licé tvoje na ný, i pomíľuj ný.

Ľ: Amíň.

J: Vladýko Hóspodi Iisúse Christé Bóže náš, dolhoterpívyj o nášich sohrišénijich, i dáže do nýňišňaho

časá privedýj nás, vónže na životvorjáščem drévi vísja, blahorazúmnomu razbójniku, íže v ráj putesorvoríl jesí vchód, i smértiju smért' razrušíl jesí, očísti nás hrišnych, i nedostójnych ráb tvojíh: sohrišichom bo i bezzakónnovachom, i nísmý dostójni vozvestí ocesá náša, i vozzríti na vysotú nebésnuju, zané ostávichom pút' právdý tvojejá, i chodíichom vo vól'ach serdec nášich. No mólim tvojú bezmírnuju bláhost', poščadí nás Hóspodi, po mnóžestvu mílosti tvojejá, i spasí nás ímene tvojeho rádi svjataho, jáko isčezóša v sujet'í dnije náši. Izmí nás iz rukí soprotívnahe, i ostávi nám hrichí náša, i umertví plotskóje náše mudrovánije, da vétchaho otložívše čelovíka, v nóvaho oblecémsja, i tebí poživém nášemu Vladýci i blahod'íteľu: i táko tvojíh posl'ídujušče povel'inijem, vo víčnyj pokój dostíhnem, id'íže jést' vsích vesel'áščichsja žilíšče. Tý bo jesí voístinnu ístinnoje veselíje, i rádosť ľúbjaščich t'á Christé Bóže náš, i tebí slávu vozsylájem, so beznačál'nyh tvojíh Otcém, i presvjatým, i blahím, i životvorjáščim tvojíh Dúchom, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

J: Sláva Tebí Christé Bóže, upovánije náše, sláva Tebí.

Ľ: Sláva: I nýňi: Hóspodi, pomíľuj. 3x. Blahosloví.

J: Oplevánija, i rány, i zaušénija, i krést, i smert' preterpívyj, za spasénije míra, Christós ístinnyj Bóh náš, molítvami prečístyja svojejá Mátere, prepodóbnych i bohonósnych otéc nášich, i vsích svjatých, pomíľujet i spasét nás, jáko bláh i čelovikol'úbec.

Ľ: Amíň.



Utreňa vo Velíku subotu (Jerusalimska)

J: Sláva svjat'íj, i jedinosúščnij, i životvorjáščej, i nerazd'íl'ňij Trójci, vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

L: Amíň.

J: Sláva vo výšnich Bóhu, i na zemlí mír, * v čelovícich blahovolénije.

L: Sláva vo výšnich Bóhu, i na zemlí mír, * v čelovícich blahovolénije.

J: Sláva vo výšnich Bóhu, i na zemlí mír, * v čelovícich blahovolénije.

L: Hóspodi, ustňi mojí otvérzeši,* i ustá mojá vozvisťát chvalú Tvojú.

J: Hóspodi, ustňi mojí otvérzeši,* i ustá mojá vozvisťát chvalú Tvojú.

Psalóm 142:

Hóspodi uslyši molítku mojú, vnuší molénije mojé vo ístiňi tvojej, * uslyši mjá v právd'i tvojej. – I ne vnídi v súd s rabóm tvojim, * jáko ne opravdítjsa před tobóju vsják živýj. – Jáko pohná vráh dúšu mojú, * smiril jést' v zémľu život moj. – Posadil mjá jést' v témnych, jáko mértvyja víka, * i uný vo mňi dúch mój: vo mňi smjatésja sérdce mojé. – Pomjanúch dní drévnija: poučíchsja vo vsích d'íl'ich tvojich, * v tvorénijich rukú tvojeju poučáchsja. –

Vozd'ich k tebí rúci mojí, * dušá mojá jáko zémľa bezvódnaja tebí. – Skóro uslyši mjá, Hóspodi, * isčezé dúch mój. – Ne otvratí licá tvojeho ot mené, * i upodóbl'usja nizchod'áščym v rów. – Slyšanu sotvorí mňi zaútra mílost' tvoju, * jáko na t'á upovách. – Skaží mňi, Hóspodi, pút', v óň že pojdú, * jáko k tebí vzjách dúšu moju. – Izmí mjá ot vráh mojích, Hóspodi, k tebí pribihóh, * naučí mjá tvoríti vól'u tvoju, jáko tý jesí Bóh mój. – Dúch tvój blahíj nastávit mjá na zémľu právu, * ímene tvojeho rádi, Hóspodi, živiši mjá právdou tvojeju. – Izveděši ot pečáli dúšu moju, * i mílostiju tvojeju potrebíši vrahí mojá. – I pohubíši vsjá stužájušcyja duší mojeje, * jáko áz ráb tvój jěsm. – Uslyši mjá, Hóspodi, v právd'i tvojeje, * i ne vnídi v súd s rabóm tvojim. – Uslyši mjá, Hóspodi, v právd'i tvojeje, * i ne vnídi v súd s rabóm tvojim. – Dúch tvój blahíj, * nastávit mjá na zémľu právu.

Sláva Otcú i Sýnu, i svjatómu Dúchu, * i nýňi i prísno, i vo víki vikóv. Amíň. Alilúja, alilúja, alilúja,* sláva tebí Bóže. 3x

Jektenijá velíkaja:

J: Mírom Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: O svýšním míri, i spasénii dúš nášich, Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: O míri vseho míra, blahostojánii svjatých bóžiich cerkvěj, i sojedínénii vsích, Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: O svjat'ím chrámi sém, i s víroju, blahohovínijem i stráchem bóžijim vchod'áščich v óň, Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: O svjatijšem vselénst'im Archijeréji našem (*ímja rék*), Pápi Rímst'im, Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: O preosvjaščénijšem Archijepískopi i Mitropolí'i našem Kýr (*ímja rék*), i o bohoľubívim Jepískopi našem Kýr (*ímja rék*), čestním presvýterstvi, vo Christ'í diákonstvi, o vsém príč'í i l'údech, Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: O prederžáščich vlastéch našich i o vsém vóinstvi, Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: O hrád'i sém (*ilí* O vési séj *ilí* O svjat'ij obíteli séj), vsjákom hrád'i, straňi, i víroju živúščich v níh, Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: O blahorastvorénii vozdučov, o izobílii plodóv zemných i vrémeňich mírnych, Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: O plávajuščich, putešéstvujuščich, nedúhjuščich, stráždjuščich, pl'inénnych, i o spasénii íh, Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: O izbávitisja nám ot vsjákijsa skórbí, hňíva i núždy, Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nás, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

Ľ: Hóspodi, pomíľuj.

J: Presvjatúju, prečistuju, preblahoslovennuju, slávnuju Vladýčicu našu Bohoródicu i prisnod'ívu Mariju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

Ľ: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko podobájet Tebí vsjáakaja sláva, česť i poklonénije, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

J: Bóh Hospód' i javísja nám, blahosloven hrjadýj vo ímja Hóspodne.

Ľ: Bóh Hospód' i javísja nám, blahosloven hrjadýj vo ímja Hóspodne. (*opakije sja za každym stiškom*)

stích: Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh, jáko vo vík mílost' jehó.

stích: Obyšédše obydoša mjá i ímenem Hospódnim protivl'áchsja ím.

stích: Ne umrú, no živ búdu i povím d'ílá Hóspodňa.

stích: Kámeň, jehóže nebrehóša zizdúščíji, séj býst' vo hlavú úhla: ot Hóspoda býst' séj i jésť díven v očesích nášich.

Tropár, hlás 2.: Blahoobráznyj Jósif, * s dréva sném prečistoje t'ílo tvoje, * plaščaníceju čístoju obvív, * i blahoucháňmi vo hróbi nóvi pokrýv položí. **Dvaraz.**

Sláva: Jehdá snizšél jesí ko smérti, životé bezsmértnyj,* tohdá ád umertvíl jesí blistánijem Božestvá.* Jehdá že i uméršyja ot preispódnich voskrésíl jesí, * vsjá síly nebésnyja vzyváchu: * žiznodávče Christé Bóže náš, sláva tebí.

I nýňi: Mironósicam ženám, pri hróbi predstáv ánhel vopijáše: * míra mértvym súť prilíčna, * Christós že istl'ínija javísja čúžd'.

[Statijá p'ervaja]

Veličajem Ťa, životdávče Christé, * nás d'íl'a včera pohrebénaho, * preterpívšaho, i oživl'ájuščaho preslávno mértvyja.

[1] *Blaženi neporóčniji v putí, chod'áščiji v zakóni Hospódni.*

Ve - li - čá - jem Ťa, ži - vot - dáv - če Christé, nás d'í - lá vče - rá po - hre - bén - na - ho,
pre - ter - piv - ša - ho, i o - živ - lá - ju - šča - ho pre - sláv - no mért - vy - ja.
Bla - žé - ni ne - po - roč - ni - ji vpu - tí cho - dá - šči - ji vza - kó - ňi Hos - pód - ni.

Žízň vo hróbi položilsja jesí Christé, * i ánhel'skaja vóinstva užasachusja, * snizchoždénije slávjašče tvojé.

[3] *Ne d'ílajuščiji bo bezzakónija, * v putéch jehó chodíša.*

Veličajem t'á Isuse carjú, * i čtém pohrebénije i stradánija tvojá, * ímiže spásl jesí nás ot istl'ínija.

[4] *Tý zapovídal jesí zápovidi tvojá sochraníti ziló.*

Míry zemlí položívyj, * v málom obitáješi Isuse vsecarjú hróbi dnés, * ot hrobóv mértvyja vozstavl'ájaj.

[7] *Ispovímsja tebí v právosti sérdca, * vnehdá naučiti mi sja sud'bám právdvy tvojejá.*

Životé, vo hróbi položilsja jesí Christé, * i smértiju tvojeju smért' pohubíl jesí, * i istočil jesí mírovi žízň.

[8] *Opravdánija tvojá sochraň, * ne ostávi mené do zilá.*

So zlod'íji jáko zlod'íj Christé vminílsja jesí, * opravdája nás vsích, * ot zlod'íjstva drévňaho zapináteľa.

[11] *V sérdci mojém skrych slovesá tvojá, * jáko da ne sohrišú tebi.*

Isuse sládkij mój, i spasíteľnyj svíte, * vo hróbi káko témnom skryľsja jesí? * O neskazánnaho i neizrečénnaho terpínija!

[12] *Blahoslovén jesí Hóspodi, * naučí mjá opravdánijem tvojím.*

Nedoumivájet i jestestvó úmnoje, * i množestvo bezplótnoje Christé, * táinstva neskazánnaho, * i neizrečénnaho tvojehó pohrebénija.

[13] *Ustnáma mojíma vozvistích vsjá sud'by úst tvojích.*

O čudés stránnych! O veščej nóvych! * dychánija mojehó podáteľ bezdychánen nósitsja, * pohrebájem rukáma Jósifovyma.

[15] *V zápovidech tvojích pohluml'úsja, * i urazumíju*
***putí* tvojá.**

Ístinnyj nebesé i zemlí carjú, * ášče i vo hróbi maľíjšem zakľučíľsja jesí, * poznáľsja jesí vseej tvári Isuse.

**[17] *Vozdážd' rabú* tvojemú, *živí* mjá, * *i sochraňú*
slovesá* tvojá.*

Zémľu soderžáj dlániju, * umerščvlén plótiju pod zemľeu nyňi soderžíťsja, * mértvyja izbavľája ádova soderžánija.

[21] *Zapretíľ* jesí hórdym, * *prókl'ati ukloňajúščijisja*
ot zápovidej tvojích.

Umerščvlén vóleju, i položen pod zemľeu, * žiznotóčne Isuse mój, * oživíľ jesí umerščvlena mjá prestuplénijem hórkim.

**[25] *Pril'pé* zemlí dušá mojá, * živí mjá *po slovesí*
tvojemú.**

Na zémľu sšél jesí, da spaséši Adáma, * i na zemlí ne obrít sehó Vladýko, * dáže do áda snizšél jesí iščjáj.

[26] *Putí mojá vozvístích, i uslyšal mja jesí, * naučí mja opravdánijem tvojím.*

Sotrjasésja stráchom, Slóve, vsjá zemľá, * i denníca lučý skrý, * veličájšemu v zemlí sokrovénnomu tvojemú svítu.

[27] *Pút' opravdánij tvojích vrazumí mi, * i pohlum'úsja v čudesích tvojích.*

Jáko čelovík úbo umiráješi vóleju Spáse, * jáko Bóh že smértnyja vozstávil jesí ot hrobóv, * i hlubiný hrichóvnyja.

[36] *Prikloní sérdce moję vo svíd'niija tvojá, * a ne v lichojímstvo.*

Ánhel'skaja Spáse rádošť býv, * nýni i pečál'i sím býl jesí vinóven, * vídim plótiju bezdyhánen mértv.

[37] *Otvratí oči mojí, jéže ne víd'iti sujetý, * v putí tvojem živí mja.*

Voznéslsja jesí na drévi, * i živúščyja čelovíki sovoznósiši: * pod zemléju že býv, * ležáščyja pod néju voskrešáješi.

[41] *I da prijídét na mja mílost' tvojá Hóspodi, * spasénije tvoję po slovesí tvojemú.*

Któ izrečét óbraz strášnyj voístinnu nóvyj? * Vladýčestvuujaj bo tváriju, * dnés strášt' prijémlet, i umirájjet nás rádi.

[44] *I sochraňú zakón tvój výnu vo vík, i vo vík víka.*

Rasprostért na drévi, sobrál jesí čelovíki: * v rébra že probodén, * životóčnoje vsím ostavlénije istočáješi Isuse.

[48] *I vozdvihóch rúci mojí k záповidem tvojím, * jáže vozl'ubích.*

Ášče i mértv víd'in býl jesí, no živ jáko Bóh, * umerščvlényja čelovíki oživíl jesí, * mojhó umertvív umertvíteľa.

[49] *I hlumľáchsja vo opravdánijich tvojích.*

O rádoti ónyja! o mnóhija sládosti! * íchže vo áde napólnil jesí, * vo dnách mráčnych svít vozsjáv.

[50] *Pomjaní slovesá tvojá rabú tvojemú, * íchže upovánije dál mí jesí.*

Poklaňajusja strásti, * vospívaju pohrebénije, * veličaju tvojú deržavu čelovíkol'úbče, * ímiže svobodíchsja strastěj tletvórnych.

[65] *Mílosti tvojejá, Hóspodi, ispólň zemľá: opravdánijem tvojím naučí mjá.*

Nebésnaho míra kúju imíl jesí cínu mnohocínnaho? * Kóje prijál jesí protivodostójnoje? * Neístovstvo obríl jesí prokl'át'ijšij satanó.

[67] *Bláhosti i nakazániju i rázumu naučí mjá, * jáko zápovidem tvojím vírovach.*

O Bóžij Slóve! o rádotie mojá! * káko preterpľú tridnévnoje tvoje pohrebénije? * Nýňi terzájusja utróboju Máterski.

[73] *Bláh mňí zakón úst tvojích, * páče týsjašč zláta i srebrá.*

Vóleju javílsja jesí Slóve vo hróbi mértv, no živéši, * i čelovíki, jákože predrékl jesí, * voskresénijem tvojím Spáse mój, vozdvizáješi.

Sláva Otcú i Sýnu, i svjatómu Dúchu.

Vospívajem Slóve, tebé vsích Bóha, * so Otcém i svjatým tvojím Dúchom, * i slávím Božéstvennoje tvoje pohrebénije.

I nýňi, i prísno i vo víki vikóv. Amíň.

Bohoródičen: Blážim t'á Bohoródice čístaja, *
i počítajem tridnévnoje pohrebénije Sýna tvojeho * i Bóha
nášeho vírno.

Jektenijá málaja:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochrání nás, Bóže, Tvojeju
blahodátiju.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju
Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnod'ívu Maríju, so vsími
svjatými pomjanúvše, sámi sebe, i drúh drúha, i vés život
náš Christú Bóhu predadím.

Ľ: Tebí, Hóspodi.

**J: Jáko blahoslovísja tvoje ímja, i proslávisja tvoje
cárstvo, Otcá, i Sýna, i svjataho Dúcha, nýni i prísno,
i vo víki vikóv.**

Ľ: Amíň.

I pokadív, počinat' druhu statijú.

[Statijá vtorája]

Dostójno jést' veličáti t'á žiznodávca, * na krest'í rúci
prostéršaha, * i sokrúššaha deržávu vrážiju.

**[74] Rúci tvojí sotvoríst'i mjá, i sozdást'i mjá: *
vrazumí mjá, i naučúsja zápovidem tvojí.**

Dostójno jést' veličáti t'á vsích zizdítel'a: * tvojími bo
stradaňmi ímamy bezstrástije, * izbávlšesja t'ínija.

**[75] Bojáščijisja tebé úzrjat mjá i vozvesel'átsja, * jáko
na slovesá tvojá upovách.**

Užasésja zeml'á, i sólnce Spáse skrýsja, * tebí
nevečérnemu svítu Christé, * zašédšu vo hróbi plótski.

[76] Razumích Hóspodi, jáko právda sud'by tvojá, * i voístinnu smiríl mjá jesí.

Usnúl jesí Christé, jestestvennoživotným snóm vo hróbi, * i ot t'ážkaho sná hrichóvnaho vzdvíhl jesí ród čelovíčeskij.

[77] Búdi že mílost' tvojá, da utěšit mjá, * po slovesí tvojemú rabú tvojemú.

Jedína žén, kromí bo'íznej rodích t'á čádo, bo'ízni že nýňi terpl'ú strástiju tvojéju nesterpímyja, hlahólaše čistaja.

[78] Da priúduť mňí ščedróty tvojá, i živ búdu, * jáko zakón tvój poučénije mojé jést'.

Horí t'a Spáse, nerazlúčno so Otcém súšča, * dóli že mértva prostérta na zemlí, * užasájutsja zrjášče Serafimi.

[79] Da postyďátsja hórdiji, jáko neprávedno bezzakónnovaša na mjá, * áz že pohlum'úsja v zápovidech tvojích.

Razdirájetsja cérkóvnaja zavísa tvojím raspjátijem, * pokryvájut svitíla Slóve svít, * tebí skrývšusja sólncu pod zémľu.

[86] Povídaša mňí zakonoprestúpnicy hlumlénija, no ne jáko zakón tvój Hóspodi.

Da čelovíčeskoje obnovľú sokrušennoje jestestvó, * ujazvlen jésm smértiju choťá plótiju: * Máti mojá, ne terzájsja rydáňmi.

[89] Po mílosti tvojéj živí mjá, * i sochraňú svid'ínija úst tvojích.

Ubojásja Adám, Bóhu choďášču v rají: * rádujetsja že, ko ádu sošédšu, padýj préžde, i nýňi vozdvizájem.

[90] Vo vík Hóspodi, slóvo tvojé prebyvájjet na nebesí.

Žrét tebí žertvy sléznyja róždšaja t'á Christé, * plótiju položénu vo hróbi, vopijúšči: * vostáni čádo, jákože predrekl jesí.

[95] *Tvoj jésm áz, spasi mjá, * jáko opravdánij tvojích vzyskách.*

Óko sládkoje, i ustní tvojí káko zakľučú Slóve? * Káko že t'á mertvol'ípno pohrebú? * Užasájusja, vopijáše Jósif.

[96] *Mené ždáša hrišnicy pohubíti mjá, * svíd'ínija tvojá razumích.*

Písni Jósif i Nikodím nadhróbnjya pojút Christú uméršemu nýni, * pojút že s ními i Serafími.

[97] *Vsjákija končiny víd'ich konéc, * široká zápovid' tvojá ziló.*

Zachódiši pod zémľu Spáse, sólnce právdy: * t'ímže róždšaja t'á luná pečál'mi oskud'ivájet, * vída tvojehó lišájema.

[98] *Kól' vozľubích zakón tvój Hóspodi, * vés děň poučénije mojé jést'.*

Užasésja ád Spáse, zrijá t'á žiznodávca, * bohátstvo ónaho upraždnájušča, * i jáže ot víka mértvyja vozstavľájušča.

[99] *Páče vráh mojích umudríl mjá jesí zápovidiju tvojéju, * jáko vo vík mojá jést'.*

Sólnce svít vozsijavájet po nóšči Slóve: * i tý že voskrés, prosijaváješi po smérti jáсно, * jáko ot čertóha.

[100] *Páče vsích učáščich mjá razumích, * jáko svíd'ínija tvojá poučénije mojé jést'.*

Zemľá t'á sozdáteľu, v nídra prijémši, * trépetom soderžíma Spáse trjasétsja, * uspívši mértvyja trjasénijem.

[101] *Páče stárec razumích, * jáko zápovidi tvojá vzyskách.*

Míry t'á Christé, Nikodím i Blahoobráznyj, * nýňi novol'ipno pomazújušče, * užasnísja, vopijáchu, vsjá zemľá.

[102] *Ot vsjákaho putí lukáva vozbraních nohám mojím, * jáko da sochraňú slovesá tvojá.*

Zašél jesí svitotvórcé, * i s tobóju zájde svít sólнца: * trépetom že tvár soderžítsja, * vsích t'á propovídajušči tvorcá.

[103] *Ot sudéb tvojích ne ukloníchsja, * jáko tý zakonopoložíl mí jesí.*

Kámeň uhlaždénnyj, krajeuhól'nyj pokryvájet kámeň: * čelovík že smértnyj jáko smértna, * Bóha pokryvájet nýňi vo hróbi: * užasnísja zemlé.

[104] *Kól' sladká hortáni mojemú slovesá tvojá, * páče méda ustóm mojím.*

Vížd' učeníká, jehóže ľubíl jesí, * i tvojú Máter čádo, * i viščánije dážd' sladčájšeje, * vzyváše pláčušči čistaja.

[105] *Ot zápovidej tvojích razumích, * sehó rádi voznenavíd'ich vsják pút' neprávdy.*

Tý Slóve, jáko sýj životá dátel', Judéov, * na krest'í prostrýjsja, * ne umertvíl jesí, no voskresíl jesí i sích mértvyja.

[109] *Vól'najaúst mojích blahovolí že Hóspodi, * i sud'bám tvojím naučí mjá.*

Víd'i t'á Bóha sótnik, ášče i umertvílsja jesí: * káko t'á úbo Bóže mój, osjažú rukáma? * Užasájusja, vopijáše Jósif.

[110] *Dušá mojá v rukú tvojeju výnu, * i zakóna tvojeho ne zabých.*

Usnú Adám, no smért' iz rébr izvódit: * tý že nýňi usnúl jesí Slóve Bóžij, * istočáješi ot rébr tvojích mírovi žizň.

[132] *Ustá mojá otverzóch, i privlekóch dúch, * jáko zápovidej tvojích želách.*

Písňmi tvojé Christé, * nýňi raspjátije i pohrebénije, * vsí vírniji prázdnujem, * izbávlšesja smérti pohrebénijem tvojím.

Sláva Otcú i Sýnu, i svjatómu Dúchu.

Tróičen: Beznačál'ne Bóže, * soprisnosúščne Slóve, i Dúše svjatýj, * lúdi pravovírnyja vo víri ukripí na rátnyja jáko bláh.

I nýňi, i prísno i vo víki vikóv. Amíň.

Bohoródičen: Žízň rózdsaja, preneporučnaja čístaja Dívo, * utolí cerkóvnnyja soblázny, * i podážd' mír jáko blahája.

Jektenijá málaja:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

L: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nás, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

L: Hóspodi, pomíluj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnod'ivu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé, i drúh drúha, i vés život náš Christú Bóhu predadím.

L: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko svját jesí Bóže náš, íže na prestóli slávy cheruvímst'im počívájaj, i tebí slávu vozsyľajem so beznačál'nym tvojím Otcém, i s presvjatým, i blahím, i životvorjáščim tvojím Dúchom, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

L: Amíň.


I počiname trét'ju statijú, pokadžíňom jereja.

[Statijá trétija]

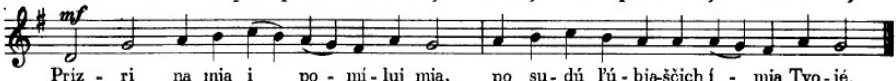
Ródi vsí písň pohrebéniju tvojemu * prinósjat, Christé mój.

[133] *Prízri na mja, i pomíluj mja, * po sudú l'úbjaščich ímja tvoje.*

Považno



Ró - di vsí písň po-hre-bé-ni-ju Tvo-je-mú pri-nó-sjat, Chris-té-moj.



Príz - ri na mja i po-mí-luj mja, po su-dú l'ú-bja-ščich í - mja Tvo-jé.

Sném s dréva íže ot Arimathéja, * plaščaníceju obvív vo hróbi t'á pohrebájet.

[134] *Stopy máj naprávi po slovesí tvojemu, * i da ne obladájet mnóju vsjákoje bezzakónije.*

Mironósicy prijidóša, * míra tebí Christé mój nosjáščyja premúdro.

[135] *Izbávi mja ot klevety čelovíčeskija, * i sochraňú zápovídi tvoja.*

Hrjadí vsjá tvár, písni ischódnyja prinesém zizdítel'u.

[136] *Licé tvoje prosvítí na rabá tvojehó * i naučí mja opravdánijem tvojím.*

Jáko mértva živáho s mironósicami, * vsí miropomážem múdrenno.

[137] *Ischódišča vodnája izvedóst'i óči mojí, * poněže ne sochraních zakóna tvojehó.*

Jósife treblaženne, * pohrebí t'ílo Christá ziznodávca.

[138] *Práveden jesí Hóspodi, * i právi sudí tvojí.*

Íchže vospitá mánnuju, * vozdvihóša pjátu na blahod'ítel'a.

[139] *Zapovídal jesí právdu, * svíd'ínija tvoja, i ístinu ziló.*

Íchže vospitá máannoju, * prinósjat spásu želč kúpno i ócet.

[145] *Právda svíd'inija tvójá vo vík: * vrazumí mjá, i žív búdu.*

Jósif pohrebájet s Nikodímom * mertvol'ipno ziždítel'a.

[146] *Vozzvách vsím sérdcem mojím, uslýši mjá Hóspodi, * opravdánija tvójá vzyščú.*

Žiznodávče Spáse, * sláva deržávi tvójej, ád razóršej.

[147] *Vozzvách tí, spasí mjá, * i sochraňú svíd'inija tvójá.*

Ležášča tá prečístaja víďašči, Slóve, * materol'ipno plákaše.

[148] *Predvarích v bezhódijj, i vozzvách, * na slovesá tvójá upovách.*

O sladčájšaja mojá vesnó, * sladčájšeje mojé čádo! * Hd'í tvójá zájde dobróta?

[149] *Predvaríst'i óci mojí ko útru, * poučítisja slovesém tvójím.*

Pláč spodvizáše vsečístaja tvójá Máti, * tebí Slóve uméršu.

[152] *Blíz jesí tý Hóspodi, * i vsí putijé tvójí ístina.*

Prel'stísja preléstnik, prel'stívyjsja izbavl'ájetsja, * premúdrostiju tvójéju Bóže mój.

[153] *Ispérva poznách ot svíd'inij tvójích, * jáko vo vík osnovál já jesí.*

Vo dnó ádovo nizvedén býst' predátel', * v kládenec íst'ínija.

[154] *Vížd' smirénije mojé, i izmí mjá, * jáko zákóna tvójehó ne zabých.*

Volčcý i síti putijé * treokajánnaho bezúmnaho Júdy.

[155] *Sudí súd mój, i izbávi mja, * slovesé rádi tvojehó živí mja.*

Vsí spohibájut raspinátelije tvoji Slóve, * Síyne Bóžij vsecarjú.

[156] *Daléče ot hríšnik spasénije, * jáko opravdánij tvojích ne vzyškáša.*

V kládenec istl'ínija vsí spohibájut múžije krověj.

[157] *Ščedróty tvojá mnóhi Hóspodi, * po sud'bí tvojei živí mja.*

Síyne Bóžij vsecarjú Bóže mój, * sozdátel'u mój, káko strást' podjál jesí?

[158] *Mnózi izhoňáščiji mja i stužájuščiji mí, * ot svid'ínij tvojích ne ukloníchsja.*

Júnica tel'cá na drévi * povíšena vzyváše zrjášči.

[159] *Víd'ich nerazumivájuščyja i istájach, * jáko slovés tvojích ne sochraníša.*

Ťílo živonósnoje * Jósif pohrebájet s Nikodímom.

[160] *Vížd', jáko zápovidi tvojá voz'ubích Hóspodi, * po mílosti tvojei živí mja.*

Vzyváše otrokovíca tépl'i slézy točášči, * utróboju probodájema.

[161] *Načálo slovés tvojích ístina, * i vo vík vsjá sud'by právdy tvojejá.*

Svíte očiju mojéju, sladčájšeje moje čádo, * káko vo hróbi nýni pokryváješisja?

[162] *Kňázi pohnáša mja túne, * i ot slovés tvojích ubojásja sérdce moje.*

Adáma i Jévu svobodíti, * Máti ne rydáj, sijá straždú.

[168] *Sochraní dušá mojá svid'ínija tvojá, i voz'ubi já ziló.*

Voskresní žiznodávče, * rózďšaja t'á Máti slézy točášči hlahólet.

[169] *Sochraních zápovidi tvojá i svíd'ínija tvojá, * jáko vsí putijé mojé pred tobóju Hóspodi.*

Potščíjsja voskresnuti, pečál' razrišájja Slóve, * čisto rózďšija t'á.

[170] *Da približitsja molénije mojé pred t'á Hóspodi, * po slovesí tvojemu vrazumí mjá.*

Nebésnyja síly užasóšasja stráchom, mértva t'á zrjášče.

[171] *Da vnídet prošénije mojé pred t'á Hóspodi, * po slovesí tvojemu izbávi mjá.*

Ľubóviju že i stráchom strásti tvojá počítajúščym, * dážd' prehrišénij razrišénije.

[173] *Povišájet jazýk mój slovesá tvojá, * jáko vsjá zápovidi tvojá právda.*

Nosjáj t'á drévle Spáse, Jósif bíhajet, * i nýňi t'á inýj pohrebájet.

[174] *Da búdet ruká tvojá jéže spastí mjá, * jáko zápovidi tvojá izvólich.*

Pláčet i rydájet t'á prečístaja Máti tvojá, * Spáse mój umerščvlnaho.

[175] *Vozželách spasénije tvoje Hóspodi, * i zakón tvój poučénije mojé jést'.*

Užasájutsja umý stránnaho, * i užásnaho tebé vsích sozdáteľa, pohrebénija.

[176] *Živá búdet dušá mojá, i voschválit t'á, * i sud'by tvojá pomóhut mňí.*

Izlijáša na hrób mironósicy míra, * ziló ráno prišédšyja.

[177] *Zabludích jáko ovčá pohíbšeje, * vzyščí rabá tvojehó, jáko zápovidej tvojích ne zabých.*

Mír cérkvi, ľúdem tvojím spaseníje dáruj * vostánijem tvojím.

Sláva Otcú i Sýnu, i svjatómu Dúchu.

O Tróice Bóže mój, * Otče, Sýne i Dúše, pomíľuj mír.

I nyňi, i prísno i vo víki vikóv. Amíň.

Víd'iti tvojehó Sýna voskreseníje, * Dívó, spodóbi tvojá rabý.

Ľ: Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdánijem tvojím.

Ánhel'skij sobór udivísja, * zrjá tebé v mértvych vminívšasja, * sméртnuju že Spáse krípošť razorívša, * i so sobóju Adáma vozdvíhša, * i ot áda vsjá svobóždša.

Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdánijem tvojím.

Počtó míra s mílostivnymi slezámi, * o učenícy rastvorjájete? * Blistájajsja vo hróbi ánhel * mironósicam viščáše: * vídite vý hrób, i urazumíjte, * Spás bo voskrése ot hróba.

Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdánijem tvojím.

Ziló ráno mironósicy tečáchu * ko hróbu tvojemú, rydájuščyja, * no predstá k ním ánhel i rečé: * rydánija vrémja prestá, ne pláčite: * voskreseníje že apóstolom rcýte.

Blahoslovén jesí Hóspodi, naučí mjá opravdánijem tvojím.

Mironósicy žený, * s míry prišédšyja * ko hróbu tvojemú Spáse, rydáchu: * ánhel že k ním rečé, hlahól'a: * čtó s mértvymi živáho pomyšľájete? * Jáko Bóh bo voskrése ot hróba.

Sláva: Poklonímsja Otcú, * i jehó Sýnovi, i svjatómu Dúchu, * svjat'ij Tróici vo jedínom suščeství, * so Serafímy zovúšče: * svját, svját, svját jesí Hóspodi.

I nýňi: Žiznodávca rózdsi, * hrichá Divo Adáma izbávila jesí, * rádosť že Jévi * v pečál'i místo podalá jesí: * pádšyja že ot žizni k séj naprávi, * iz tebé voplotívysja Bóh i čelovík.

Allilúja, Allilúja, Allilúja, sláva tebí Bóže. *trîraz.*

Jektenijá málaja:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochrání nás, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovennuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnoďívu Mariju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé, i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

Ľ: Tebí, Hóspodi.

J: Tý bo jesí cár míra, Christé Bóže náš, i tebí slávu vozsylájem, so beznačál'nym tvojím Otcém, i s presvjatým, i blahím, i životvorjáščim tvojím Dúchom, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

Sidálen dné, hlás 1.: *(Podóben: Hrób tvój Spáse):*

Plaščaníceju čístoju, i aromáty božéstvennymi t'ílo čestnóje, * isprosív u Piláta miropomazújet, * i polahájet Jósif v nóvom hróbi. * Tímže uránše mironósicy žený, * vozopíša pokaží nám, * jákože predrékl jesí Christé, voskresénije.

Sláva, i nýňi: (*druhij podoben*): Užasóšasja lícy ánhel'stiji, * zrzjášče sid'áščaho v nídrich Ótčich: * káko vo hrób polahájetsja jáko mértv bezsmértnyj! * Jehóže čini ánhel'stiji okružájut * i slávjat s mértvymi vo ád'i, * jáko ziždítel'a i Hóspoda.

Psalóm 50:

Pomíluj mjá Bóže, po velícij mílosti tvojej, i po množestvu ščedrót tvojih očisti bezzakónije mojé. Naipáče omýj mjá ot bezzakónija mojehó, i ot hrichá mojehó očisti mjá. Jáko bezzakónije mojé áz znáju, i hrich mój predó mnóju jést' výnu. Tebí jedínomu sohrišich, i lukávoje pred tobóju sotvorich: jáko da opravdišisja vo slovesich tvojih, i pobidiši vnehdá sudíti tí. Sé bo v bezzakónijich začát jésm, i vo hresích rodí mjá máti mojá. Sé bo ístinu vozľubíl jesí, bezvístnaja i tájnaja premúdrosti tvojejá javíl mí jesí. Okropiši mjá issópom, i očíščusja: omýješi mjá, i páče sňiha ubil'úsja: Slúchu mojemú dási rádosť i vesélie, vozrádujutsja kósti smirénnyja. Otvratí licé tvoje ot hrich mojích, i vsjá bezzakónija mojá očisti. Sárdce čisto sozízdi vo mňí Bóže, i dúch práv obnoví vo utróbi mojej. Ne otvérži mené ot licá tvojeho, i Dúcha tvojeho svjataho ne otimí ot mené. Vozdážd' mí rádosť spasénija tvojeho, i Dúchom Vladýčnim utverdí mjá. Naučú bezzakónnyja putém tvojim, i nečestíviji k tebí obrat'átsja. Izbávi mjá ot krověj Bóže, Bóže spasénija mojehó, vozrádujetsja jazýk mój právd'i tvojej. Hóspodi, ustní mojí otvérzeši, i ustá mojá vozvist'át chvalú tvojú. Jáko ášče by voschoťíl jesí žértvy, dál bých úbo, vsesožžénija ne blahovoliši. Žértva Bóhu dúch sokrušen, sárdce sokrušenno i smirénno Bóh ne

uničičít. Ublaží Hóspodi, blahovolénijem tvojím Sijóna, i da sozíždutsja s'íny Jerusalímskija. Tohdá blahovolíši žértvu právdy, voznošénije i vsesožehájemaja, tohdá vozložát na oltár tvój tel'cý.

Kanón, hlás 6.

1. Volnóju morskóju skrývšaho drévle, * honíteľa mučíteľa pod zemléju skrýša spasénnych ótrocy: * no mý jáko otrokovícý, * Hóspodevi pojím, * slávno bo proslávisja.

3. Tebé na vodách povísivšaho vsjú zémľu neoderžimo,* tvár víďívši na lóbňim vísima, * úžasom mnóhim sodrohášesja, * níst' svját, rázvi tebé Hóspodi, vzyvájušči.

Jektenijá málaja:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nás, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnod'ivu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé, i drúh drúha, i vés život náš Christú Bóhu predadím.

Ľ: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko Tý jesí Boh náš, i Tebí sláva vozsylájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

Sidálen, hlás 1.: Hrób tvój Spáse, vóini strehúščiji, * mértvi ot oblistánija jávlšahosja ánhela býša, * propovidajušča ženám voskresénije. * Tebé slávím tlí potrebíteľa: * tebí pripádajem voskresšemu iz hróba, * i jedínomu Bóhu nášemu.

Sláva, i nýňi: tójže.

4. Na krest'í tvoje Božéstvennoje istoščánije * províd'a Avvakúm, užássja, vopijáše: * tý síl'nych presíkl jesí deržavu bláže, * priobščájasja súščym vo ád'i, jáko vsesílen.

5. Bohojavlénija tvojehó Christé, * k nám mílostivno bývšaho, * Isáija svít víd'iv nevečérnij, * iz nóšči útrenevav vzyváše: * voskresnut mértviji, * i vostánut súščiji vo hrobích, * i vsí zemnoródniji vozádujutsja.

6. Jáť býst', no ne uderžán v pérsich kítovych Jóna: * tvój bo óbraz nosjá, * stradávšaho, i pohrebéniju dávšahosja, * jáko ot čertóha ot zvirja izýde: * prihlašáše že kustodíji, * chraňáščiji sújetnaja i lóžnaja, * mílost' síjú ostávilí jesté.

Jektenijá málaja:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nás, Bóže, Tvojeju blahodátiju.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovennuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnod'ivu Mariju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebe, i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

Ľ: Tebí, Hóspodi.

J: Tý bo jesí cár míra, i spás dúš našich, i Tebí slávu vozsyľájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

Kondák, hlás 6.: Bézdnú zakľučívyj, mértv zrítsja, * i smírnoju i plaščaníceju obvívsja, * vo hróbi polahájetsja jáko smértnyj bezsmértnyj: * žený že priidóša pomázati jehó mírom, * pláčušcyja hórko i vopijúšcyja: * sijá subbóta jésť preblahoslovénnaja, v néjže Christós usnúv, * voskrésnet tridnéven.

íkos: Soderžáj vsjá na krest voznesésja, i rydájet vsjá tvár, tohó víďašči náha vísjašča na drévi, sólnce lučý sokrý, i zvízdy otložíša svít: zemľá že so mnóhim stráhom pokolebásja, i móre pobížé, i kámenije raspadésja, hróbi že mnózi otverzóšasja, i ťílesá vostáša svjatých mužěj. Ád nízu sténet, i Judéje sovítujut oklevetáti Christóvo voskresénije. Žený že vzyvájut: sijá subbóta jésť preblahoslovénnaja, v néjže Christós usnúv, voskrésnet tridnéven.

7. Neizrečénnoje čúdo, * v peščí izbávivyj prepodóbnyja ótroki iz plámene, * vo hróbi mértv bezdychánen polahájetsja, * vo spasénije nás pojúšcich: * izbáviteľu Bóže blahoslovén jesí.

8. Užasnísja bojájsja nébo, * i da podvízatsja osnovánija zemlí: * sé bo v mertvecích vmiňájetsja vo výšnich živýj, * i vo hrób mál strannoprijémletsja. * Jehóže ótrocy blahoslovíte, * svjaščénnicy vospójte, * ľúdi je prevoznosite vo vsjá víki.

J: Bohoródicu i Máter svíta v písnech vozveličíim.

9. Ne rydáj mené Máti, zrzjášči vo hróbi, jehóže vo črévi bez símene začalá jesí Sýna: vostánu bo i proslávľusja i voznesú so slávoju, neprestánno jáko Bóh, víroju i ľubóviju ťá veličájušcyja.



9. Ne ry - dáj Me - né, Má - ti, zrzjá - šči vo hró - bi: Je - hó - že
vo čré - vi bez sí - me - ne za - ča - lá je - sí Sý - na,
vos - tá - nu bo i pro - sláv - ľu - sja, i voz - ne - sú
so slá - vo - ju ne - pres - tán - no já - ko Boh,
ví - ro - ju i ľu - bó - vi - ju ťa ve - li - čá - ju šči - ja.

Jektenijá málaja:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

Ľ: Hóspodi, pomíľuj.

J: Zastupí, spasí, pomíľuj i sochrání nás, Bóže, Tvojęju blahodátiju.

Ľ: Hóspodi, pomíľuj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnod'ívu Mariju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé, i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

Ľ: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko Ťá chváľat vsjá síly nebésnyja, i Tebí slávu vozsylájem, Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, nýňi i príсно, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

Eksapostilárij, hlás 2: Svját Hospód' Bóh náš: *trîraz.*

Hlás 2.: Vsjákoje dychánije da chválit Hóspoda. * Chvalíte Hóspoda s nebés, * chvalíte jehó vo výšnich. * Tebí podobájet písň, Bóže.

Chvalíte jehó vsí ánheli jehó, * chvalíte jehó vsjá síly jehó. * Tebí podobájet písň, Bóže.

Stích: **Chvalíte jehó na sílach jehó, chvalíte jehó po množestvu veličestvija jehó.**

Hlás 2.: Dnés soderžít hrób soderžáščaho dlániju tvár, * pokryvájet kámeň pokrývšaho dobroďiteliju nebesá: * spít život, i ád trepěščet, * i Adám ot úz razrišájetsja. * Sláva tvojemú smotréniju, * ímže soveršív vsé upokojénije víčnoje, * darovál jesí nám Bóže, * vsesvjatóje iz mértvych tvoje voskresénije.

Stích: **Chvalíte jehó vo hlási trúbňim, chvalíte jehó vo psaltíri i húslech.**

Čtó zrímoje vid'ínije? * Kóje nastojáščeje upokojénije? * Cár vikóv, íže strástiju soveršív smotrénije, * vo hróbi subbótstvujet, * nóvoje nám podajá subbótstvo. * Tomú vozopijím: * voskresní Bóže, sud'áj zemlí, * jáko tý cárstvuješí vo víki, * neizmírnuju imíjaj véliju mílost'.

Stích: **Chvalíte jehó v timpáňi i líci, chvalíte jehó vo strúnach i orháňi.**

Prijdíte vídim Život náš vo hróbi ležášč, * da vo hrobích ležáščyja oživít. * Prijdíte dnés íže iz Júdy spjášča zrjášče, * proróčeski jemú vozopijím: * vozléh usnúl jesí jáko lév, * któ vozdvíhnet t'á carjú? * No vostáni samovlástno, * dávyj sebe o nás vóleju, * Hóspodi sláva tebí.

Stích: Chvalíte jehó v kimvál'ich dobrohlásnych, chvalíte jehó v kimvál'ich vosklicánija. Vsjákoje dychánije da chválit Hóspoda.

Hlás 6.: Prosí Jósif t'ílo Isúsovo, * i položí jé v nóvim svojem hróbi: * podobáše bo jemú iz hróba, * jáko iz čertóha proití. * Sokrušivjy deržavu smérty, * i otvérzyj vratá rájskaja čelovíkom, * Hóspodi sláva tebi.

Sláva, hlás 6.: Dněšnij děň tájno velikij Mojsěj proobrazováše, hlahól'a: * i blahosloví Bóh děň sed'mýj, * sijá bo jést' blahoslověnnaja subbóta. * Séj jést' upokojěnija děň, * vónže počí ot vsích d'íl svojích jedinatoródnjy Sýn Bóžij, * smotrénijem jéze na smért', plótiju subbótstvomav: * i vo jéze bí, páki vozvráščsja voskresénijem, * darová nám živót víčnyj, * jáko jedín bláh i čelovikoľúbec.

I nýni, Bohoródičen, hlás 2.: Preblahoslověnná jesí Bohoródice Dívó, * voplóščšimbosja íz tebé ád p'ínisja, * Adám vozzvásja, kl'átva potrebísja, * Jéva svobodísja, * smért' umertvísja, i mý ožíchom. * Tím pojúšče vozopíjem: * blahoslověn Christós Bóh náš, * izvólivjy táko, sláva Tebí.

J: Sláva tebí pokazávšemu nám svít.

Slavoslóviye velíkoje:

Jerej sja obl'ikat' do povnych ríz, i robít' vchod so svjatym Jevánhelijem.

E: Sláva vo výšnich Bóhu, i na zemlí mír, * vo čelovícich blahovolénije. * Chválím Tjá, blahoslovím Tjá *, kláňajemtisja slavoslóvim Tjá. * Blahodarím Tjá, velikija rádi slávy tvojejá, Hóspodi carjú nebésnyj. * Bóže Ótče vsederžíteľu, Hóspodi Sýne jedinatoródnjy, * Isúse Christé, i svjatýj Dúše, Hóspodi Bóže. * Áhnče Bóžij, Sýne Otěč. * Vzéml'aj hrichí míra, pomíľuj nás. * Vzéml'aj hrichí míra, prijímí molítvu nášu. * Sid'áj odesnúju Otcá, pomíľuj nás. *

Jáko Tý jedín svját, * Tý jedín Hospód' * Isús Christós, vo slávu Bóha Otcá, amíň. * Na vsják děň blahoslovľú Ťa, i voschvalľú ímja tvoje vo víki, i vo vík víka. * Spodóbi, Hóspodi, v děň séj * bez hrichá sochranítisja nám. * Blahoslovén jesí, Hóspodi Bóže Otéc nášich, * i chváľno i proslávleno ímja Tvoje vo víki, amíň. * Búdi, Hóspodi, mílost' tvojá na nás, * jákože upováchom na Ťá. * Blahoslovén jesí, Hóspodi, naučí nas opravdánijem Tvojím. * Blahoslovén jesí, Vladýko, vrazumí nás opravdánijem Tvojím. * Blahoslovén jesí, Svjátýj, prosvítí mja opravdániji Tvojími. * Hóspodi, pribížišče býl jesí nám vo ród i ród. * Áz rích: Hóspodi, pomíluj mjá, i iscili dúšu moju, jáko sohrišich Tebí. * Hóspodi, k Tebí pribihóch, * naučí mja tvoríti voľu Tvojú, jáko Tý jesí Bóh mój: * jáko u tebé jést' istóčnik životá, vo svít'i tvojem úzrim svít: * probávi mílost' Tvojú víduščym Ťá.

Svjátýj Bóže, svjátýj krípkij, svjátýj bezsmértnyj, pomíluj nás. *trîraz.*

Sláva, i nýňi: Svjátýj bezsmértnyj, pomíluj nás.

Svjátýj Bóže, svjátýj krípkij, svjátýj bezsmértnyj, pomíluj nás.

Stichíra, hlás 5.: Prijdíte ublažím Jósifa prisnopámjatnaho, * v noščí k Pilátu prišédšaho, * i životá vsích isprosívšaho: * dážd' mí sehó stránnaho, * íže ne imíjet hd'í hlavý podkloníti: * Dážd' mí sehó stránnaho, * jehóže učeník lukávvyj na smért' predadé: * dážd' mí sehó stránnaho, * jehóže Máti zrjášči na krest'í vísjašča, * rydájušči vopijáše, i Máterski vosklicáše: * uvý mňí, čádo moje! * uvý mňí, svíte mój, * i utróba mojá

vozl'ublenaja!* Simeónom bo predrečénnoje v cérkvi dnés sobýstsja: * moje sérdce orúžije prójde, * no v rádošť voskresénija tvojeho pláč preloží. * Poklaňajemsja strastém tvojim Christé, * poklaňajemsja strastém tvojim Christé, * i svjatómu voskreséniju.

J: Premúdrošť prósti!

Tropár, hlás 2.: Blahoobráznyj Jósif, * s dréva sném prečistoje t'ílo tvoje, * plaščaníceju čístoju obvív, * i blahoucháňmi vo hróbi nóvi pokrýv položí.

Tropár proróčestva, hlás 2: Soderžáj koncý, hróbm soderžátisja izvólil jesí Christé, * da ot ádova pohloščénija izbáviši čelovíčestvo * i voskrés oživíši nás, * jáko Bóh bezsmértnyj.

J: Voňmím. Mír vsím. Premúdrošť voňmím!

Prokímen, hlás 4.: Voskresní Hóspodi, pomozí nám, * i izbávi nás ímene rádi tvojeho.

Stích: Bóže, ušíma nášima uslýšachom i otcý naši vozvístiša nám.

J: Premúdrošť!

Proróčestva Jezekíleva čténije.

J: Voňmím!

[Hlavá 37, st. 1-14] Býšť na mňí ruká Hospódna, i izvedé mjá v Dúsi Hospódni, i postávi mjá sred'í póľa, sé že bjáše póлно kostěj čelovíčeskich. I obvedé mjá ókrest ích ókolo, i sé mnóhi ziló na licý póľa, i sé súchi ziló. I rečé ko mňí: sýne čelovíč, oživút li kósti sijá? I rekóch: Hóspodi Bóže, tý vísi sijá. I rečé ko mňí: sýne čelovíč, prorcý na kósti sijá, i rečéši ím: kósti suchíja, slýšite slóvo Hospódne. Sé hlahólet adonái Hospód' kostém sím: sé áz vvedú vo vás

Dúch živóten. I dám na vás žíly, i vozvedú na vás plóť, i prostrú po vám kóžu, i dám Dúch mój vo vás, i oživeté, i uvíte, jáko áz jěsm Hospód'. I prorekóch, jákože zapovída mí Hospód': i býst' hlás vnehdá mi proróčestvovati, i sé trús, i sovokupl'achusja kósti, kóst' ko kósti, kájaždo k sostávu svojemú. I víd'ich, i sé býša ím žíly, i plóť rast'áše, i voschoždáše, [i prot'ažésja] ím kóža verchú, Dúch že ne bjáše v níh. I rečé ko mňí: prorcy o Dúsi, prorcy sýne čelovič, i rcý Dúchovi: sijá hlahólet adonái Hospód', ot četyrech vítrov prijídí Dúše, i vdúni na mértvyja sijá, i da oživút. I prorekóch, jákože povelí mí: i vníde v ná Dúch žízni, i ožíša, i stáša na nohách svojích, sobór mnóh ziló. I rečé Hospód' ko mňí, hlahól'a: sýne čelovič, sijá kósti vés dóm Izráilev jést', tíji bo hlahól'ut: súchi býša kósti náša, pohíbe naděžda náša, ubijení býchom. Tohó rádi prorcy [sýne čelovič], i rcý k ním, sijá hlahólet adonái Hospód': sé áz otvérzu hróby váša, i izvedú vás ot hrób vášich, ľúdije mojí, i vvedú vý v zémľu Izráilevu. I uvíte, jáko áz jěsm Hospód', vnehdá otvérti mí hróby váša, jéže vozvestí mi vás ot hrobóv vášich, ľúdije mojí: i dám Dúch mój vo vás, i žívi budete. I postávľu vý na zemlí vášej, i uvíte, jáko áz Hospód': hlahólach, i sotvorjú, hlahólet adonái Hospód'.

Prokímen, hlás 7: Voskresní Hóspodi Bóže mój, * da voznesétsja ruká tvojá, ne zabúdi ubóhich tvojích do koncá.

Stích: Ispovímjsja tebí Hóspodi, vsím sérdcem mojím, povím vsjá čudesá tvojá.

J: Premúdrost'!

Čítaňa z Pís'ma svjatoho apostola Pavla Korint'anam. (zač. 133)

J: Voňmím!

Braťa, malo kvasu perekvasiť cile ťisto. Zbavte sja tody staroho kvasu, žeby s'te bylî novym ťistom, kotre je nenakvašene, bo naša Pascha – Christos byv požertvovanyj za nas. Zato slavme (Paschu) bez staroho kvasu, bez kvasu zloby i falšivostî, no z nekvašenyma chl'ibamî čistoty i pravdy. (Gal zač. 206) Christos nas vyslobodîv zo zakonnoho prokl'aťa i stav sja za nas prokl'aťom, bo je napîsane: „Naj je prokl'atyj každyj, chto visîť na derevi!“ (Toto sja stalo), žeby čerez Isusa Christa přîšlo na pohaňiv Avraamove blahoslovľiňa, i žeby my čerez viru d'istalî přîobicjaňa (Svjatoho) Ducha.

J: Mír tí. Premúdrost' voňmím!

Ľ: Allilúja, allilúja, allilúja.

Stích: Da voskrésnet Bóh, i rastočátsja vrazí jehó, i da bižát ot licá jehó nenavíd'aščiji jehó.

Stích: Jáko isčezájet dým, da isčéznut, jáko tájet vósk ot licá ohňá.

Stích: Táko da pohíbnut hríšnicy ot licá Bóžija, a právednicy da vozveselátsja.

J: Premúdrost' prósti, uslýšim svjatáho jevánhelija. Mír vsím!

Ľ: I dúchovi tvojemú.

J: Ot Mathéja svjatáho jevánhelija čténije.

Ľ: Sláva strastém Tvojím Hóspodi.

J: Voňmím! (Mt zač. 114)

Ľ: *Po jevánheliju:* Sláva dolhoterpíniju Tvojému, Hóspodi.

Jektenijá:

J: Pomíluj nás, Bóže, po velícij mílosti Tvojéj, mólímtisja, uslýši i pomíluj.

Ľ: Hóspodi, pomíluj. 3x

J: Ješće mólimsja o svjat'jšem vselénst'im Archijeréji našem (*ímja rék*) Pápi Rímst'im, i o preosvjaščénjšem Archijepískopi i Mitropolíti našem Kýr (*ímja rék*), i o bohoľubívim Jepískopi našem Kýr (*ímja rék*), o služáščich i poslužívšich vo svjat'ím chrámi sém, i o otcích nášich duchóvnych, i vsěj vo Christ'í brátiji nášej.

Ľ: Hóspodi, pomíluj. 3x

J: Ješće mólimsja o prederžáščich vlastéch nášich i o vsém vóinstvi.

Ľ: Hóspodi, pomíluj. 3x

J: Ješće mólimsja o predstojáščich ľúdech, ožidájuščich ot Tebé velíkija i bohátyja mílosti, za tvorjáščich nám mílostyňu i za vsja pravovírnyja christijány.

Ľ: Hóspodi, pomíluj. 3x

J: Jáko mílostiv i čelovikoľúbec Bóh jesí, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

Jektenijá prosítel'naja:

J: Ispólnim útrenňuju molítvu nášu Hóspodevi.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nás, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

Ľ: Hóspodi, pomíluj.

J: Dné vsehó soveršénna, svjata, mírna i bezhríšna, u Hóspoda prósim.

Ľ: Podáj, Hóspodi.

J: Ánhela mírna, vírna nastávnika, chraníteľa dúš i t'ílés nášich, u Hóspoda prósim.

Ľ: Podáj, Hóspodi.

J: Prošćenija i ostavlénija hrichóv i prehrišénij nášich, u Hóspoda prósim.

Ľ: Podáj, Hóspodi.

J: Dóbrych i poléznych dušám nášym i míra mírovi, u Hóspoda prósim.

Ľ: Podáj, Hóspodi.

J: Próčeje vrémja životá nášeho v míri i pokajániji skončáti, u Hóspoda prósim.

Ľ: Podáj, Hóspodi.

J: Christijánskija končiny života nášeho, bezbořizneny, nepostýdny, mírny i dóbraho otvíta na strášnim sudíšči Christóvi, prósim.

Ľ: Podáj, Hóspodi.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnodřivu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebe, i drúh drúha, i vés život náš Christú Bóhu predadím.

Ľ: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko Bóh mílosti i ščedrót i čelovikoľúbija jesí, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

J: Mír vsím.

Ľ: I dúchovi tvojemú.

J: Hlavý váša Hóspodevi prikloníte.

Ľ: Tebí Hóspodi.

Jeréj tájno: Hóspodi svjatýj, vo výšnich živýj, i na smirénnyja prizirájaj, i vsevidáščim ókom Tvojím prizirájaj na vsjú tvár, Tebí prikloníchom výju sérdca i těilesé, i mólimsja Tebí: prostrí rúku Tvojú nevidímuju ot svjatáho žilíšča Tvojeho, i blahosloví vsjá ný. I ášče čtó sohrišíchom

vóleju ilí nevóleju, jáko bláh i čelovikoľúbec Bóh prostí, dáruja nám mírnaja i premírnaja blahája Tvojá.

J: Tvoje bo jést', jéze mílovati i spasáti ný, Bóže náš, i Tebí slávu vozsyľájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

J: Premúdrost'!

Ľ: Blahosloví.

J: Sýj blahoslovén Christós Bóh náš, vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň. Utverdí, Bóže, svjatúju katolíčeskujú víru, vo víki vikóv.

J: Presvjatája Bohoródice, spasí nás.

Ľ: Čestníjšuju Cheruvím, i slavníjšuju bez sravnénija Serafím, bez istl'ínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu, t'á veličájem.

J: Sláva Tebí Christé Bóže, upovánije naše, sláva Tebí.

Ľ: Sláva: I nýňi: Hóspodi, pomíľuj. 3x. Blahosloví.

J: Nás rádi čelovík, i nášeho rádi spasénija, vóleju položívysja vo hróbi plótiju, i vozšédyj na áda, Christós ístinnyj Bóh náš, molítvami prečístyja svojejá Mátere, svjatých slávnych i vsechvál'nych apóstol, prepodóbných i bohonósnych Otéc nášich, i vsích svjatých, pomíľujet i spasét nás, jáko bláh i čelovikoľúbec.

Ľ: Amíň.

I byvat' cilovaňa plaščanicy, i spivame stichiru:

Stichíra, hlás 5.: Prijdíte ublažím Jósifa... s. 60



**Pro potrebu farnosti Kamjunka
Zhotovív: o. Peter Halgaš**